

— А. КАСИМЪ
— ЛАТЫПОВЪ —

مناقبُ أَبِي حَنِيفَةَ

صاحبى :

بدر الدين ابن ملا عمران الپاراوي.

كما القمر الواضح خير الكواكب
فمشربه لاشك خير المشارب
واصحابه مثل النجوم الثوابق

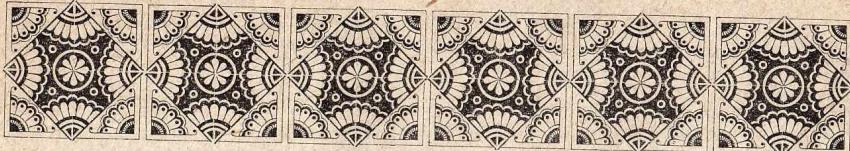
غدا مذهب النعمان خير المذاهب
تفقه في خير القرون مع التقى
ثلاثة آلاف والاف شيوخه

Дозволено цензурою. С.-Петербургъ. 2 Июля 1905 года

КАЗАНЬ.

Лито-Типографія И. Н. Харитонова.
1906.

مقدمة

اجتهاد ایدوب ، استنباط ایتدیکی امکام شرعیه‌سی برلان عملنی القرام (۶) اینکان کمسه‌گه امامی نلث ترجمهٔ حالینی، یعنی تاریخ ولادة ووفاتنی، معیشت وترک‌لگنی، علم و عملده‌گی قوه‌سنه، و مذهبی نلث نه دن عبارت ایدیکنی وسائل علماء‌ عندنده نه درجه آبروی واعتبارینی، قایق تحصیل ایدوب، فایده تعلیم ایتدیکنی، و قعلم گه نه زمان شروع ایدوب تمام ایتدیکنی و قایو صنفدن یعنی زاهدمی؟ قاضی می؟ تاجری؟ متكلّم می؟ فقیه می؟ ایدیکنی وباشقه بوكبی احوالنی بلمک و امب او ماسه‌ده امانه‌ایت درجه تیوش در دیه ظن ایک من. او شبو نلث او چونده هرمتلوا وقو چیلریمه، کندم قلیل البضاعه اولدیغم حالت ۹۷۳ سنه‌ده وفات ایدن العلامه مفتی الحجاز الشیخ شهاب الدین احمد بن حجر الیتیمی المکی رحمة الله حضرت‌لرینلث، کتاب الخیرات الحسان فی مناقب الامام الاعظم ابی حنیفة النعمان نام کتاب جلیل‌نی اصل اتخاذ ایکرک وباشقه بر چوق کتب معتبره‌گه مراجعت ل، امام‌من افضل العلماء‌الهدی، و صاحب المذهب الاعلی، وواضع الملة البیضا، الامام الافخم، والفقیه الاعظم، ابو حنیفة النعمان رحمة الله عليه حضرت‌لرینک احوال‌لدن بعض ارینی یازدم.

جمیع علماء‌کرام و مجتهدین ذوی الاحترام حضرت‌لرینی، درست نیت، و چن کوکل ایل دوست کوردیکم او چون او شبو کتاب‌منی یازدقمک، کثرة غفلة و نسیان‌مدن و کوز می صو قر قیلغان قصور‌امدن، امام حضرت‌لرینی مدح ایده‌چگم اور ند نقصان‌نی موهم اولوردای طرزه افاده مرام ایتمش اول‌سلام، جناب تعالی‌دن عفو و مغفرت‌نی رجأ ایتدیگم کبی، واقف اولان ذوات کرامد نلث مؤاخذه ایتما مملرینی اوتنه من امام حضرت‌لرینلث کندسینه مخصوص کتاب یازدوب مدح ایتكاچ غیر بلونی تنقیص اینکان دیه سوء ظن ایدیلامسون. مقصودم امام حضرت‌لرینه اسناد ایدیماش فضائل

فضائل علمیه و عملیه، وغير اوصاف کمال ناث باشقة لردن بالکلی منسلب ایدیکنی، میدانگه قویوق توگل در. بلکه افتاد ایتمش امامز و رثة الانبیادن اولان علماء ناث برسی، ومذکور اوصاف کمالی، جامع اولوب، افتداء ایدرگه صالح بر ذات ایدیکنی آگلائمه در. او شبو اوصاف کمال نچوک سائر مجتهدین منسلب او لاسون؟ حال بوکه آنلر جمله سی جناب تعالی ناث « الا ان اولیاء الله لا خوف عليهم ولاهم يحزنون » « انما يخشى الله من عباده العلماء » آیات کریمه لری ناث مصادف لاری، ورسول اکرم صلی الله علیه وسلم ناث « اختلاف امتی رحمة » حدیث شویفنده بیان وبشاره بیوریلان رحمة اولهرق، سبب سعادتمند اولان دین اسلامه فوق الحد بیوک خدمت ایتمش لر: امائه بدعة، اهیاء السنّة ایتمش ائمه مقتداء بهم لر اولوب، کلسی مذهب لرنده مصیب، وهر قایوسی ناث بیولی و توندیغی مسلکی حق و درست در. نچوک حق درست او لاسون؟ حال بوکه آنلر « نجوم کبی اولان اصحابه ناث کیرک قایوسینه افتاد ایدر ایسه گز هدایت تا بارسز » مفهوم منده اولان حدیث شریف ایله هدایت او زرنده اولدقفری خبر بیرهش، اصحاب کرام رضوان الله علیهم ناث بیولنک، و آنلر ناث مذهب و مسلک لرنده لردر. ذاتا اول مجتهدین ذوی الاحترام حضرانی برسی، صاحبینی خطاده دیه تانومازلر، فروعات عملیاتنده هر مجتهد کندی علمی ایرشیدیکی ایله عملک مختار دیوولر ایدی. برسی، صاحبینی لسان ایله مددده قصور ایتمادکلری کبی افعال لری ایله تعظیم دده دائم لر ایدی: امام شافعی حضرتلری « بویله الوغ بر عالم ناث کندی حضور نده مذهبینه مخالفت بزم شأنمز توگلدر » دیه قبر شریفی قربنده صلوة الصبعنی کندی مذهبینی قویوب امام رحمه الله مذهبی ایله اداء ایتمش در.

حال بویله ایکان « مذهبین خطاوی احتمال توتسه ده اما صوابدر، مخالفن زاث مذهبی صواب او لمق احتمال او لسه ده اما خطادر » دیگان سوز بللم نه اوچون چقغان سوز در.

بدرالدین الپار اوی.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حضرت امام نک و لادتی

ولادتندہ افتلاف اویسه‌ده، اما اکثر علماء فاشنده سکسان سنہ هجریه ده عبدالملک (۱) بن مروان نک خلافتندہ کوفہ شهرندہ دنیاگه تشریف بیوروب «یکن» تاریخ و لادتی اویمش در. نسب شریف لری، کندی اوغلینک اوغلی عهر رواینچه النعمان بن ثابت بن زوطی (موسى وزنندہ) بن ماهدر. اهل کابلدن اویوب، بنی نیم نک آزادی سیدر. با بالرندن ثابت اسلامیت او زره تولد ایتمش در. اما مذکور عمرنک فرداشی اسماعیل بن حمادنک رواینچه نسبی: النعمان بن ثابت بن النعمان ابن مرزبان اویوب با بالر مزدن هیچ بریسی قل (عبد) او لدیغی یوق دیمش در. بونلردن با شقه دخی نسبی بیان ایدوب، عربی او لدیغی دعوا ایدن ار اویسه‌ده، کندی اوغل لری البته او ز نسب لرنی بیلور لردیه، با شقه ارینه اعتبار ایتمامش لردر. و عجم دن او لدیغی ده اوغل لرندن تصریع ایدامش در. کنیه لری ابوحنیفه در. لعه عراقه حنیفه تسمیه ایدامش «دواة» قه ملازمت ایتدیکی، کنیه سی ابوحنیفه اولق غه سبب او پشدر. کم نرسه گه ملازمت و عادت ایدرسه شونک برلان کنیه قیلمق عرب آراسنک عادت ایهش (ابوالنظر کبی). اما امام حضرتلرینک حنیفه اسمی قزی او لو بن، بلوغ بعد نک کیا و گه تابش روئی اوون آلتی کون تأخیر ایدوب، صوکره تأخیرینک عفوئی قزنن اوتنگاندہ، قزی، کنیه سی آڭا نسبه له او ملقنی شرط ایدوب عفو

(۱) دولت امویدن بشنجی پادشاه اویوب، مشهور حجاج بد بخت نک ولی الدعومی ایدی. زمانه سنک ممالک اسلامیه نی خیلی توسعی ایتدی ایسنه ده، حجاج برلان برابر، ظلمنیکه یرینه کیتوردیلر. (۸۶) ده وفات در.

ایتمش، بناءً علیه کنیه‌سی ابوحنیفه او مlesh در. حکایه‌سی ناگ اصلی یوقدر. چونکه امام حضرت‌لریناگ حماددن باشقه بالاسی او لدیغی یوقدر. امام حضرت‌لریناگ اور تاچه بویلی، ماتور قیافتلى، بملیغ سوزلی، ماتور داوشلی، اوستا ماهر سوپلاوچی، سریع حوابلی، ادرنلی سوپلاوچی، غیرت وقارلی، اولوب، کیومیده یخشی و ماتور اولدیغی کنده‌سی ناگ شاکردن‌لریندین روایت‌اید. مشدر. کبرک سوزدن سکوت ایتمدیکی کبی، بوش، و عبیث سوزلردن غایتده اهتر از ایدر او مlesh در. ایشته، رسول‌اکرم صلی‌الله تعالیٰ علیه وسلم‌مناگ زمان سعادت‌لریند، رسول‌الله‌ناگ مجلس و صحبتی برلان مشرف اوله‌رف علموی آلو بک، صوک کلندره‌استاد و معلم لک ایدن صحابه کرام رضوان‌الله تعالیٰ علیهم اجمعین ناگ، بودنیاغه وداع ایدوب، فرن اول منقرض اولوب، فرن ثانی اوائلن، اسلام‌میناگ الوغ عالم‌لره، و صحابه کرامه ظن او اوراق، ذوات کرامه، احتیاجی بار وقتده، جناب رسالت پناه حضرت‌لرینه معجزه‌اوله‌رف امام حضرت‌لری تولد‌ایتدی، و صحابه کرام‌مناگ انقراض‌لدن هزن و کدرده صاغش و تحسرده اولان زمان‌غه بر قدر تسلی و بردی. اسلامه یا کشا بر حیات ویردی، رسول‌الله‌ناگ صدقنی اظهار ایندی. چونکه رسول اکرم صلی‌الله تعالیٰ علیه وسلم، صحابه‌لرینه امام حضرت‌لریناگ طواچاغی برلان نچه‌سنده لر مقدم خبر و بشارة ویره‌ش ایدی. امام حضرت‌لریناگ ورودنی ایماء ایدن حدیث شریف‌لر او شب‌وار در. برچی: (ابناء فارس‌دن شویل ایرلر اولورکه اگر علم ثریا یولدن زنده او لسه‌ده تناول ایدرلر ایدی) ایسکنچی‌سیده: (دنیاناگ زینتی یوز ایللى سنده ده بتهر) مفهوم‌نده اولغان حدیث‌درکه، امام رحمه‌الله مذکور‌سنده وفات ایتدکندن علماء رحمه‌الله، اول حدیث‌نی امام حضرت‌لرینه حمل ایتدیلر. او شب‌وردن باشقه دخی کوب حدیث روایه‌اید. امش ایسده آنلر ناگ موضوع اوطاقی برلان حکم ایتمش اردر. خصوصاً امام حضرت‌لریناگ اسمی و کنیه‌سی برلان تصریح ایدلش حدیث ار اصل سز موضوع‌لردر. ذات‌اصحیح بخاری و مسلم‌ده امام حضرت‌لریناگ ولا دتنی مبشر حدیث‌لر اولدیغی بعد‌نده اویله اصل سز حدیث لرگه هیچ ده احتیاج فامیدر. امام حضرت‌لریناگ فضل‌نی حدیث‌ده تمیزیر ایدلش دیه اثبات ایدلما بایچه، کندی

اجتهادی سایه سنه تابعش علومی برلان اثبات اید لامک در. حتی که عالم اولدقی بعد نه، علمانی مدهنی شامل اولغان آیات و آحاد ریشناج جمیع سی نزد مصدقی اولور.

علمی

امام حضرتler کوفه ده توبو، کوفه ده هم او سمشدر. ابتداءً حالت علم ایله شغل لنور گه، ارشاد ایدوچی او لمادیغندن کسب ایله اشتغال ایتمشدر. لهذا تحصیل علمه سلوکی بیک یا شلی او لماسمشدر. شویله نچه سنه لو کسب برلن شغل لنديکی بعد نه، او زرنده رشد، زکاوہ، استعداد، عقل، فطنت، آثاری مشاهه ایند کندین، جناب تعالی نزد اراده سی بوینجه امام شعبی (۱) حضرتلری، علم یولیته سلوک ایدوب، علمانک خلقه تدریسنه ملازمت ایدر گه، وعلم مل اشتغال ایدر گه تنبیه و توصیه اینهش در. جناب تعالی نزد، او شبو امة او چون بر رکن ایدوب خلق ایند لندیکی او چون امام شعبی حضرتلرینک نصیحتی قلبینه حکم اور ناشوب، ابتداءً علم کلام برلن اشغال این باشладی. علم کلامه بر در جه گه ایرشديکه، زمانه سنگی روافض، معتزله، اباضیه، و باشقه فرق ضاله، امام حضرتلرینه مقاومت و اقامت حجه دن عاجز قال دیلر. بو اثنا رده علم کلامنی اعظم العلوم دیه بلند کندن جامع اولاً بلدیکی او چون حمد ایتمکده، و سیاحت ایدوب، مناظره ایدشمکن ایدی. شویله که: فرق ضاله نزد کوبرا گنی بصره ده اولدقندن، مجرد مناظره او چون بصره یکرمیدن زیاده مرتبه وارب، بعضی بر سنه، بعضی بارتی سنه، بعضی بر نیچه آی، یا که کون فالوب خوارج برلن مناظره قیلور او ممشدر. اول زمانک جدل گه ایک ماهر لرندن اولان معتزله لرنک هر قایوسینه غالب اوله کامشدر. او شانداق، کوفه ده اولان روافضلر برلن کوب وقتک مباحثه مجادله لری واقع اولوب، روافض لری قهر و اسکات ایتمکی حمد و تشكرونینه سبب او امش در. شویله کیره ک سیاحت ایدوب، و کیره ک حضرتلرینک هدایتی ایرشوب سیر رسول الله صلی الله علیه وسلم، و احوال اصحابنی

(۱) عامر بن شرامیل الشعیبی در. خلافه عمر دن آلتی سنه صوکره توبو (۱۰۴) ده

وفات. بر ایشتنکان نرسه سنی هیچ او نتیمار او لمش در.

تدریس و تفصیل ایدر گه باشلامشدر.

«اصحاب رسول الله کمالتی جدل برلن تا بامادیلر، بلکه آزار حقایق امور نی
جمله دن گوزل بلکاری حالک بز شغل لنگان شی اوچون، عمر لرندن بر مینوتنی
صرف ایتمدیلر، اصلا هیچ کم ایله نزاع مجادله ایدشمدیلر، علم جدل گه هوپ
قیلمادیلر، اوزلری ناٹ مجادله منازعه لری شویله در سون، باشقه لری هم نهی
و تحذیر ایتدیلر، بلکه آنار ناٹ بار همت وغیرت لری علم شرایعده فن فقهه ده
اوایوب، علم شرایعده نکلم ایتدیلر، آدم رنی شوگار دعوت ایتدیلر، مجلس لر
وجه عیت لر کشاد ایدوب علم فقهه بحث ایتدیلر، اصحاب عصر لری رسول اکرم
طريق پجه امرار ایتدیلر» دیه اویلامقی علم کلامنی قویوب، علم کلامنیک ار بابینه
ذم ایدر گه، و کنديسی ناٹ علم شرایعک الله تعالی اراده قیلغان در جه گه ایرش وینه
سبب اوامشدر. حتی شوندن صوڭ: «بىر اوّلئەن علماء دیيوب يورگان ذات -
لورم زاٹ ظاهرلری اصحاب کبى اویسەدە، اما قلب لری قارە، کتاب سنة کە
مخالفت دن اصلا قورقمای تورغان کمسەلر ایکان» دیمەشدر. ایشته بوندن صکرە،
کلامنی ذم ایدوب، کتب کلامغە نظردن. مطالعه دن نهی ایدر اوامشدر.
شویله که بىر کوننى اوغلى حمادىڭ کلام ایلان اشتغالىنى كورب نهی و تحذیر
ایندوی آرالىنک بويىل سوز سویله سورگە سبب اوامشدر:
هماد — عجبا! اوزگۈز، شوڭ علم کلامنی كونى تونى تھصىل ایدوب،
صکرە شوناٹ سایه سندۇ علویت اسلامنی اظهار، فرقە ضالىنى قور واسکات،
ایتىرىكىنچىن حالك بىزنى نهی ایدرسىز!

امام — البتە بىز علم کلام بىرلن شغل لنوب: مکالمه ایدر ايدك، لەن
بىز ناٹ مباحثە من، سز ناٹ کبى، خصمى الزام، و طریق حقدن طایدرو، اعتقاد ناٹ
شك و شبىھە گە تشوروب مضطرب قیلمق اوچون اویمای، اظهار صواب اوچون
ایدى. هوى، بدعت، دیندە عدم مبالاة اولغان اویسە بىزدە اصلا مکالمه
ایتمگان بواور ايدك.

امام رحمه الله حضرتلىرى علم کلامنی ترك ایتدىكى بعىندە، علوم ناٹ
غاية و موضوع لرنى تىكىشروب، صوڭرە علم اصول الفقہنى قبول ایدوب،

بقيه عمرني شول فن ايلان كچرمش ، ونصيبني هم آلمشد. رواية ايدرلرکه ، علم کلام ناڭ فائنه سى غايت آز اولدىيغى حالدە ، صاحبى کلامە ڪمالنى. هم بولسىدە ادب دائئرەسىندىن خارج قىقىرۇپ سوپىل شەمكەن ، كوكىلىينە يخشى يمان سوزنى آغزىندىن قاھرمىدىن اوز اوزىنى منع اين آلماز. علم ادب ، خۇ فرە ، ناڭ فائەن سى ايسە ، آدملىرىگە او گۈرتمەك در شعرنىڭ فائەن سى خصمىڭنى ھجو ، تەقىير ، ايدوب ، يالغانلىق ايتەكدر. علم حدیث غایيە شریف بىر علم اولسەدە عمر طوپىل غە محتاج اولدىيغى بىلن برابىر ، صاحبى ناڭ سۇ حفظىندىن اوترى ، رسول الله ايتەگاننى ، ايتىدى ، ياخود رسول الله ايتەگاننى ايتەمادى دىبە يالغان غە باطىق خطرەسى ياردەر. اوشبو ايسە هلاكتىدر. اما علم فقه ناڭ فائەن سى ايسە ، احکام شرعىيەنى دليل لىرنىدىن چقاروب عمل ايتەكدرکە ، بوندىن باشقە دنيا ، وآخرت امرى ، مستقىم او لاما ز وجىاب نعالى ناڭ مرضاسى البتە بونىڭدر دىبە فقه بىران شغل لنور گە توتو ندەم ، اوقدىچە لىنى آرتا باروب الفتىم آرىتىقىنىدىن عمرم بويىچە فقه بىلن شغل لنندە دىيمش در. ايشتە شوندىن صوڭرە علم فقه بىلن اشتغال اين باشلاپ ، كتاب دينىيەنى استنباط واستخراج ايدى. بىر صاحب مذهب اولدى . فۆنى ايرشىدىكى قدر كتاب سنتەدىن احکامنى استخراجىكىر وتورمادىلر ايسە ، علمى ايرشەگانڭ بىلەيم دىمەك دىنە آصلا او يالماز ، و كىيەچىلەك دىبە صانامز ايدى . شوپىلە كە اختلاف او زره « ملائىكەن ناڭ انبىادن افضل اولوى ، سورەمار ، نجاستآشاوشى چى صفرنىڭ قاچان پاك او لوى ، ات ناڭ نەزمان معلم او لوى ، هىنى مشكل ، وقت ختان ، قيامت كوننىڭ مشرك بالا لىنىڭ (۲) اورنى ، دھرنىيە اطلاق ايدىلەندىكى » اوشبو سكز نرسەدە بىلەيم دىيمشدر. واوشبو سوزى ايلە دىنە ثباتنى ، و فوق الحد تقوى لغنى اثبات ايتەمش در. استنباط احکامنە هم ، اول قرآن غە حدیث متواتر ياخود مشهور گە، تمسك ايدى ، نص ياكە سنتە مشهورە او لمادىيغى وقتىك ، خبر واحد ، و ضرورة وقتىه رأى و قياس ايلە عمل ايدى اولمىشدر. آية ياكە

(۲) ابن عباس رضى الله عنهم حضرتلىرى « و اذا المؤودة سئلت » آية شریفە سېلە معذب او لم او لىرىنە ذاھب او لمىش در .

حدیث صحیح مقابله اصل اجتهاده بولنماشدر. سنه که شول قدر تممسک ایدر او لمشدر که، خبر واحد، مرسل نلث انواع سی، و حتی خبر مجھول ده عند عالی لرنده قیاسقه مقدم او لمشدر. بر حادثه ده قیاس ایله عمل ایدر گه مضطرو اولدیقی وقت، حدیث صحیح فه مطلع اولورسه «حدیث وار حادثه ده رأی برلن عمل این یازدق» دیه اظهار ممنونیت اینک رک «الله تعالی و رسولندين کیلمش خبر او لدیغنده، بالعین والرأس قبول ایدوب، خلافه اجتهاده بولنمايمز» دیور او لمش در. (۳)

شول قدر وار که «رأی سز حدیث، حدیث سز رأی» (۴) مستقیم او لاماز
قاعده سینه موافقت ایدر او لمشدر.

امام حضرتیلر ينلث، حدیث، قراتنی متعدد ذات لردن آلدیقی روایت ایدرسه ده، اما فقهه استاذی حماد حضرتیلر ينلدن باشقه نلث خلقه تدریسنده او لندیغی بلنمایدر. حتی حماد حضرتیلر ينلث ده مجلسندن آیریلوب فقط کندسی اشتغال ایدر گه اراده قیلسه ده ایکی واقعه حماد ابن سلیمان مجلسینه دوام غه مجبور ایتمش و سبب او لمش در :

برکون برخاتون کیلوب امام حضرتیلرندن—خاتونینی طلاق سُنی برلان آیرماقچی بولغان کمسه نه قیلور؟ — دیه صورمش در. امام حضرتیلری جوابنی بله آلمادقندن مذکوره خاتونغه، حماد حضرتیلرندن صوراب بیلور گه و بدل کچه کندسینه کیلوب او گرانور گه رجا اینمش در. مذکوره خاتون نلث هم صوراب کیلوب او گرته مگی، امام حضرتیلر ينلث بر نیچه مدت، ثبات او زره حضرت حماد مجلسنده اون سنه لر قالمهینه سبب او لسده ده کینه، کندی کندینه اشتغال ایتمک

(۳) کشف الاسرار بعد العزیز البخاری رحمه الله.

(۴) اهل حدیث نلث بر سینه سؤال ایتمش لردر که، بر توینی ایمگان ایکی صبی ده حرمه رضاعیه ثابت می دیوب؟ «برایمه چاکنی ایمگان ایکی صبی آراسنده حرمت رضاعیه ثابت او لور» حدیثه تممسک ایله، حرمت نلث ثبوتی برلن فتنوی بیرون خطا ایتمش در. رأی فوت ایتدکندن حرمت جزئیه بعضیه که متعلق او لدیغی در که ایده میش در؛ اهل حدیث دن بر سی «برمن استنجاء ایتسه تاش استعمال ایتسون» حدیثینه قاراب بعد الاستنجاء تاش استعمال این او لمشدر. کذلک قهقهه رأی قاشنده ناقض و ضوء او لمادیغی حالد: سنه برلن ناقض در.

کوئلی آرزوایدر او لمش در. نهایت بر کیچنی «ابرنگه در سکه بار مام، کندی کندیمه شغل لنور گه تو تونورم» دیه یاتور. ایرنه سون یراقداغی وارث سز بر قرداشی نک وفات خبری ایشیدیلوب، مالنی باروب آلو رغه مجبور اولور. سفر نده ایکی آی لر یوروب قایتدخنده کندیستندن آلتنه ش مسئله صور ارلر. استاذندن ایشتماینچه کندی اجتهادی ایله بیرد کنندن، استاذی حضرت همادگه حکایت ایتدکده، قرق سنده اصابت ایدوب، یکرمی سنلا خطا ایدیکنی کورنچه استاذی هماد مجلسندن آیر لاما سقه عهد ایقمش در.

جناب تعالی کمالی برلان خبر بیرمش بر دین، بنی آدمک دنیا و آخوند سعادتینه سبب اولاچق بر شریعت، قیامت کونینه قدر محفوظ و مصون او لماقیله بشارة اید لمش، و بنی آدمک دنیا و آخرة دهحتاج اولاچق احکام الهیهندی شامل بر قرآن کندسینه خدمت ایده چاک علماء کرام، ورثه الانبیاء العظام، دن بر آن اولsson آیر لاما مقی هرنه قدر معلوم و بدیهی اولسده، ابو حنیفه اولما یادی، فقه حقیله کشف ایدیلیل مزدی، دیولمش در.

حتی که علم فقهی بنی آدمک قوامی اولان طعام و آرق غه تشبیهه ایدوب : «علم فقهی (۱) عبدالله ابن مسعود رضی الله تعالی عنهم چاچدی، (۲) علقمه بن قیس، صوفیاروب او سردی: (۳) ابراهیم النخعی اوردی، (۴) هماد بن مسلم صوقدی، ابو حنیفه تیگرمان تارتیوب اون یاسادی (۵) امام ابو یوسف فامر یاسادی.

(۱) ابو عبدالرحمن عبدالله ابن مسعود، حضرتاری صحابه‌لر بیننده الک افقه و الک اعلم اولوب، رسول الله ناش باشماقچی سی او لمش در. مکده تو غوب، آلتنه دن او زوب، میونند و فاتنر . ۸۴۸ حدیث روایت استاذی در.

(۲) علقمه بن قیس بن عبد الله بن مالک النخعی در. رسول الله صلی الله علیه وسلم زماننده تو مش، تو قسان یاشنده او ولدی خی حالده آلتنه ایکنچی یلک وفات او لمش در. کورکام تاوشلی اولوب، قرأت که ماهر اولدندین، ابن مسعود رضی الله عنهم حقلزنده «علقمه دنده اقرائی بلما یعنی» دیهش در. (۳) ابراهیم بن یزید، بن قیس، بن الاسود النخعی در. من کور علقمه ناش قرداشی در ابو حنیفه حضرت لر بیان، حماد ناش استاذی اولوب، شهره دن غایت صافلانو چان، سورامagan و قنده علم دن سویله ماو چان او لمش در. تو قسان بش، یا که تو قسان آلتی سنه ده وفات در (چ) هماد بن مسلم، امام حضرت لر بیان فقه ده استاذی اولوب ۱۲۶ سنه ده وفات در. (۵) ابی یوسف یعقوب بن ابراهیم قاضی القضا اولوب مذهب ابی حنیفه ده الوغ مجتهد اولوب، بیان بیو خدمت کوستر مش در. امام حضرت لر بیان ناش شاکر دی در. (۱۱۳) سنه ده بغداده وفات در (محمد)

(۱) محمد بن حسن الشیبانی ایکمک یاسادی، او شبolar دان با شقہ آدم لر آشاوجی اولدی» دیمش اور در. امام حضرتler ینٹ علمینٹ نہ در جه بیوک ایدیکی، کندی صوکندہ کامش اسلامہ خدمت اور تیگان علماء لرنٹ سوز لرندن مفہوم اولور.

علماء کرامک امام حضرتler ینہ ثنالری

بر کمسہ نٹ حقنڈہ سلطان الانبیاء صلی اللہ علیہ وسلم حضرتler ندین بشارة صادر اولغاج، صوٹ کلان عالم لر اقوالینہ هرنہ قدر احتیاج اولماز سددہ، علمینٹ در جه سنی علی التفصیل بیلور گہ مدار اولد غندین، البتہ نقل ایتمک فائٹدن خالی اولماز، بر کون شافعی حضرتlerی، مالک رحمہ اللہ دن «ابو حنیفہ نی کور دکھی؟» دیہ صورار، مالک حضرتlerی : «بر کمسہ نی کور دمکہ، اگر او شبو باغانانٹ آلتون بولماقنى اثبات ایدر گہ تلاسہ، البتہ حجۃ افامت ایدہ بیلور دی» دیہ شرکتlerی، مرادی ابو حنیفہ اولوب، علمک قوه سنی اثبات ایتمش در. عبدالله ابن المبارک حضرتlerی روایة ایتمش در که، بر کون امام مالک یانینہ ابو حنیفہ کلو ب کرد کچھ تعظیم ایدوب بیواری آلور، و چقدغی بعدنک اصحابیندن «بوكم» دیہ صورار اصحابی بلما یمز دید کلرنڈہ «اوشنبو کمسہ ابو حنیفہ النعمان در اگر او شبو باغانانٹ آلتون بولماقنى اثبات ایدر ایسہ، البتہ حجۃ افامت ایدر، باغاناده آلتون اولور ایدی» دیہش در صوکرہ امام ثوری (۲) کیلوب کرور، آنی هم تعظیم ایدوب آلسہدہ امام حضرتler ینٹ اور ندین تو بانر لک او تر توب، چقدغی بعدنک عالم لر کنی و تقوی لغنی ذ کر ایتمش در (۳). شافعی رحمہ اللہ حضرتler ندین: (۴) «فقہہ عالم بولمقنی ارادہ ایتنکان کمسہ، ابو حنیفہ

(۱) امام محمد بن حسن الشیبانی، ابو حنیفہ، ابو یوسف نٹ شاگردي، اسلام عالم لر ینٹ الوغ سی در. ابتدأ حالتندہ اولان حساب سزمانی علم بولینہ صرف ایدوب بترمیش. ۹۹۹ کتاب تصنیف ایتمش در. ۱۲۳ سنه ده تووب ۱۸۹ سنه ده وفات اولمش در. (۲) ابراهیم خالددر. بخدادده تووب (۲۴۰) ده وفات در. اول ده حنفی المذهب اولوب، شافعی اولمشدر. شدہ فکر و حزیندن قان بول ایدر اولمش در. ڪشاف (۳) ابو عبد الله مالک ابن انس الاصبعی در. ائمہ ار بعنه نٹ ایکنچی سی اولوب، حدیث اولمش، و حدیث علمیندہ مو طا اسلامی کتاب تصنیف ایتمش در. حدیث ایکاندہ طهارت آلور، اور نینہ ادب ایله او ترور، صقالنی ترار، توزاتنور او لمش در. بیو گاندہ، بولدہ، یا کے آشغوب، حدیث روایت ایدونی مکروہ کور او لمش در. رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم نی تعظیم او چون ملینندہ آنچہ بنیامش در ۹۵ سنه ده تووب، ۱۷۹ ده وفات اولوب، بقیع ده مدفووندر، (۴) محمد بن ادريس، بن عباس، بن عثمان، بن شافع در. ۱۵۰ سندسی امام ابو حنیفہ

واصحابی ناٹ مجلسینه مداومت ایتسون!» «آدم لرفقه ده ابو حینیفه ناٹ عیالی در» «ابو حینیفه دن عالم کمسه کورمدم» «ابو حینیفه منه بن اولان کتا بارغه قاراماغان کمسه عالم او لماز، تحقیق آنلرغه معانی میسر او لمس، بن کندمه محمد بن حسن ناٹ کتابلرنی مطالعه ایدوب عالم او لمد» دیه روایت ایدومش در. عبدالله این المبارک حضرتلىری: «ابو حینیفه دن عالم کمسه کورمدم تحقیق ابو حینیفه بر آیه در» «اگر رأی گه محتاج او لنسه، مالک، سفیان، ابو حینیفه گه مراجعت ایدیلنور، لکن ابو حینیفه آنلرنک عالمرا گی، کور کامرا گی او تکون ذهن لیرا گی، فقه علمنده تیرانرا گی در» «اگر بر مسئله ده حدیث تابماز ساق ابو حینیفه قولی بز گه حدیث کبی در» دیور او لمش در. عبدالله این المبارک ابو حینیفه گه استناد ایله حدیث روایت ایتكانده، بعض کمسه لرنک مجلسیندن اعراض لرنی کور و بشول سوزلرنی سویلمشد: «ای آدمیلار نه او لدیکه سره امام لرنک حال لرنی بلما ینچه حقلارنده سوادب قیلاسز، عالم، متقی، فقيه اولوب، هیچ کمسه گه کشف ایدلاماش علم آشکار کشف ایدلندکندين، امام و مقتدا به اولورغه آندنده احق، آندانده لائق بر کشی یوقدر....» صوکره آچیغندن بر آی حدیث روایة ایتماز که یمین ایتمش در. امام ثوری حضرتلىری: «ابو حینیفه یاندن کیلدم، دیگان کمسه گه، یریوزنده اٹ عالم بر کمسه قاشندين کلمش سلث» دیمش در. دھی «ابو حینیفه گه مخالفت اینکان کمسه، آنلردن دها اعلم و افقه او لمق کیرك، لکن آناردن عالم بولاق احتمالی یوقدر» دیور او لمش در. برابر حج قیلد قلرنده، امام ثوری حضرتلىری، امامنی آلدن یورنوب کندسى آرتىن یوروب، او زلرندن بر مسئله صورالسه، امام حضرتلىری جواب بیرماینچه سکوت ایدر او لمش در. حتی کندسى ابو حینیفه گه منسوب اولان کتابلرینی حفظ ایدر و ابو حینیفه نی مدح دن کیری تورماز او لمش در.

وفات او لاغی کون دنیاغه کیلوب، ۴۰ سنەستنده وفات او لمش در. یئی یاشنلک ایکان قرآن شریفنى حفظ ایتمش در. ادیب، شاعر، فقيه، اولوب، ائیه اربعه ناٹ بررسی او لمشدر، بصی و قتنلک یتیم او لدقندن غایت فقیر اولوب، حتی قارا قلم کاغذ آلورغه قدرتی او لمادقندن او گرندیکتى سواکلار گه یازار او لمش در.

امام ثوری حضرت‌لری، شویله برکشی در که، آنث حقدنه أبویوسف حضرت‌لری: «امام ثوری اهل بلدیناً متبوعی، وکندسی غایة علمگه تماسک ایدوب، رسول‌الله صلی‌الله‌دن ثابت او لمغان ایله عملنی، اصلاح‌جویز ایتماز، ناسخ و منسوخنی علمده جمله گه سبقت ایدوب، علماء کوفه‌دنده کو بسی ناً متبوعی او لمش در» دیمهش در.

او زاعی (۱) ایله ابن المبارک ناً ما بیننده برکوننی شویله، مکالمه واقع اولدی: او زاعی - کوفه‌ده ظهور ایدن ابو‌حنیفه ایله مکنی مبتدع کمدر اول؟ ابن المبارک حضرت‌لری جواب بیر ماینچه، مشکل لکن غایت معقول روشچه حل ایدلنهش مسائل نی کورس‌اتدیکنده، او زاعی النعمان بن ثابت قه منسوب او لدقنی کورنچه - بوکم در؟ دیو سؤال ایدر.
ابن المبارک - عرافه یولقدیقم بر شیخ در.

او شبو شیاغ، مشایخ بیننده الاً عالم حاذق بولمق کیرک، امکانی بولغانده باروب مو ناً بجلسنده او لنورغه تروش!

ابن المبارک - او شبو شیاغ، سنث مبتدع دیدیکث، ومنی آندان منع ایتدیکث ابو‌حنیفه‌در، صوکره او زاغی، ابو‌حنیفه ایله مکه مکرم‌ده یولقوب، مسائل مذکوره‌نی ابن المبارک یازغاندن نچه درجه آرتق ایتوب تقریر ایتدیکنی کورگاچ، ابن المبارک که دیور: - ابو‌حنیفه ناً علمینه و عقلیناً تیران اگینه تحقیق غبطه ایتمد. ایمیش دیمش برا لان حقدنه‌غی سوّظن لرم اوچون استغفار ایدوب، مجلسینه ملازمت ایدر گه سکا تو صیه ایدرم. احمد بن (۲) حنبل،

(۱) عبد‌الرحمن بن عمر الاوزاعی ۸۸ سنه‌ده دنیاغه کیلوب ۱۵۷ ده بیروت مونچا سنده وفات بولمش در. فقیه عالم راهه اولوب سکزملاً مسئله گه حفظندن جواب بیرمش در احیاء‌لیل قیلمق، قوه‌هه کولیمک عادات شریفه‌سندهن او لمش در. (۲) ابو عبدالله احمد بن حنبل الشیبانی، ائمه اربعه‌ناً بردیر. ۱۲۴ سنه‌ده بخداده توب ۲۴۱ ده بخداده وفات. فقیه محدث اولوب علم حدیث‌ده مستند کتابنی تصنیف ایتمش دور. بش کره حج قیلوب. او چو سنی یایاو اداء ایتمش. خلق قرآن مسئله سنی قبول ایتمد کندین معصومت بالله ۲۹ قامچی اورمش در وفات‌ندهن ۳۳۰ سنه صوکره قبری آجلوب تنی، وکفی چرمامش سلامت تابو لمش در. رحمة الله عليه رحمة واسعة.

حضرت‌لری: «زهد، و رعده، و آخرت‌نی اختیار ایدو با بنده، هیچ کم ابو‌حنیفه در جه‌سینه ایرشماز، منصور‌نک قاچی آچی لارنی تحمل ایندی، اماشبهه‌لی اولان قضائی قبول ایتمادی» دیمشدر. مکی بن ابراهیم حضرت‌لری: «ابو حنیفه، زمانه سی نک‌الث بونچی عالمی در» دیمشدر. مسخر حضرت‌لری: «الله تعالیٰ حضرت‌لری بره، کندسی آراسنده ابو‌حنیفه‌نی قیلغان منگه خوف بولماز دیه رجاءً ایده من» دیمش در.

عیسی بن یونس حضرت‌لری: «ابو حنیفه گه اطائه لسان ایتلکان کمسه‌نی تصدیق ایتماگز، والله بن ابو حنیفه دن عالم کمسه کور‌مدم» دیمش در. معمر حضرت‌لری: «فقه‌ده سویلوده، قیاس قیلووده، حدیث، شرح ایتووده، ابو حنیفه دنده معرفت‌لینی کور‌مدم، الله تعالیٰ نک دین نه، شک لی بر شی نی فاتناشدرو دن ابو حنیفه قدر صاقلانوچی اولماز» دیمشدر. (۱) فضیل حضرت‌لری: «ابو حنیفه فقه برا لان مشهور، ورع و تقوی لق برا لان معروف کیچه کوندز علم او گرتمک که صابر بای کمسه اولوب اتفاق برا لان هز کم قاشنده معلوم، آز سوزلی، حلال حرام ده حق برا لان سویلر سلطاندن فاچار بر ذات در» دیمش در. ابو یوسف حضرت‌لری «امام حضرت‌لر ندین ایشتدمکه، استاذم همادا و چون هر نماز صونکنده آنام آنام برا لان دعاء قیلامن دیور ایدی، مینده آنام دن الکابو حنیفه گه دعاء قیلامن» دیمش در دخی: «فقه، عمل، یومار تلق، اتفاق، اخلاق حسن، برا لان زینت لنهش ابو حنیفه، او تکان لرنک خلف لری او سهده، کندسینه خلف قال‌مادی» دیمش در. اعمش دن بر مسئله صور ادقیرنده: «او شبو نک جوابنی النعمان بن ثابت بیلور» جوابنی بیرمش در. ابن المبارک حضرت‌لری: حسن بن عمارنی کوردم، امام حضرت‌لرینک ایار او رانگی سنی تو تدیغی حالده «سندین سریع جوابی، صابر، فقه‌ده بلیغ سویلا وچی بر ذاتنی کور‌مدم، والله سون فقیه لرنک سیدی سلک،

(۱) فضیل بن عیاض بن مسعود التمیمی سکسان یاشنده او لدیغی حالده ۱۸۷ سنه، مکه مکرمه‌ده وفات‌دور. «قرآن نی آشخارغان کمسه، علوم اولین و آخرین نی جامع کمسه‌در» دیو او لمش در.

سکا سوؤطن ایدو چیلر، مجرد حسد لرندندر» دیوب ایتهدر دیمیش در. بر کوننی عیسی بن موسی برلن برادر توردق لرنده منصور یازینه ابو حنیفه کیلوب کروب شوبل، سوز سویلانور:

عیسی — یالمیر المؤمنین او شبو ذات دنیانک الا بربی عالمی در
منصور — یا امام، سن علمنی کملدن آلدک؟
امام — عمر، علی، ابن مسعود رضی الله تعالی عنهم نک اصحاب لرندن آدم.
منصور — خیر علمده او شانچلی کمسه سک.

حلف بن ابی ایوب حضرتلری: «علم الله تعالی دن نبی مز محمد علیه السلام گه، و آندن اصحاب رضی الله عنهم گه، و اصحاب دن تابعین گه، من بعد ابو حنیفه و اصحابینه ویرلی، ایسته سه رضا اولسون، ایسته سه آچیغ لانسون» دیمیش در.
امام جعفر الشیرامازی، شقیق بلخی دن: «ابو حنیفه بنی آدم نک تقوی راغی،
وعابدرا گی، دین ده احتیاط ایدو چیلرنک اقدمرا گی او لووب، الله تعالی نک دیننک رأی برلان تکلم دن غایت احتراز ایدوب، علمده بر مسئله نی وضع ایک چک
ولورسه، اصحابنی جمع ایدر هر قایوسندن فکر نی سویلاتور، هر قایوسی
شریعت که موافق دیر اولسه لر، او شبو مسئله نی، فلان باقهه یارگز دیر او لمش در»
دیگان سوزنی روایة ایتش در،

ابن المبارک حضرتلری، امام رحمه الله نی مددده او شبو شعرنی او قومشد:

لقد زان البلاد ومن عليها * امام المسلمين ابو حنیفة
با هکام و آثار وفقه * کلیات الزبور على صحیفة
فما في المشرقين له نظير * ولا في المغاربین ولا بکوفة
بیت مشمرا سهر اللیالی * و صام نهاره لله حنیفة
فمن کابی حنیفة في علاه * امام الخلیقة والخلیفة
رأیت العائین له سفاها * خلاف الحق مع حجع ضعیفة
وکیف یحل ان یؤذی فقیه * له في الارض آثار شریفة
وقد قال ابن ادریس مقاala * صحیح النقل في حکم لطیفة
بان الناس في فقه عیال * على فقه الامام ابی حنیفة

فلعنة ربنا اعداد رمل * علي - قيل ابي هنيفة

مضمونی : «ابو حنیفه صحیفه لرگه یازلمش آیات زبور کبی، اولان فقه، واحکام بولان، شهرلرنی و آنلاغی خلق لرنی تحقیق تزیین ایتدی. کوفه ده حتی مشرق مغرب ده آنک نظیری یوقدر. اول ابو حنیفه جناب تعالی دن قورقوب، کوندز ن روزه، کیپن اویاغ تروب اجتهاد اینتمکن دور. اولوغ لقده ابو حنیفه در جه سینه ایرشمش کمسه، خلق و خلیفه گه امام اولمق غه البته لائق در. آنی عیب ایدن لرنی دلیل و حجت لری ضعیف، او زلریده اهمق اولوب، حق غه مخالفت ایدر کوردم. یریوزنده آثار شریفه سی اولان بر فقیهین اذا، اینتمک هیچ جائز اولورمی؟... حال بوكه آنک حقنده محمد بن ادریس الشافعی : «آدمهر فقهه ابو حنیفه نک عیالی در» دیمهش در. ابو حنیفه گه مخالفت ایدن کمسه، جناب تعالی دن پراقلق کسب اینتمکن در، دیمک در.

خلاصه، امام رحمه‌الله تعالیٰ ناٹ مدھی فقط اوشبو لر دن عبارت اولمای، بلکه آنلاھ حق‌زن یاز لفان سویلندگان سوزلورنی نقل اینتمک اوچون جلدلر بولان کتاب تو تور مغه محتاج اولنور. کندیسنسی کورب بر آز مصاحبت اینتکان کمسه. یا که وضع واستخراج ایندیک مسائلده عناد و تعصبدن باشقه مطالعه ایدن کمسه، کندسینه خسین ایتوب علمده تقریده جمله‌دن تفوق ایندیکنی اعتراف اینتماینچه کچه همش در. مناقبینی حاوی کتابلر کندی اصحابی طرفندین یاز یلدیغی کبی، غیری مذهب ار باینکده کویسی طرفندن مدح لر سویلنمشدر. ابو حامد حجۃ الاسلام الغزالی (زانلاھ تشیدی بولان او قومق غلطدر) حضرتلریناٹ، احیاء العلوم فی مطالعه ایدن ذات لره خنی دگلبر.

امام حضرتler ينگ عقل، فراست و ذکاسی.

ابن المبارك حضرتلىرى : « ابوحنىفەدن عاقل آدم كورمۇم » دېمىش در
على بن عاصم حضرتلىرى : « ابوحنىفە عقلى ايله ، اهل ارضنىڭ يارمى نىڭ عقلى
اوپانسە البتە ابوحنىفە عقلى راجع اولوردى » دېمىشدر بىرکۈننى هارونالرشيد
خليفە عندىندا ذكر ايدىلنىڭاچ، ترەم ايتىدكەن صوڭە « آدملى باش كوزى بىر لىن
كورمگانى

کورمگانی عقل کوزی بولن کور را بدی دیمشدر. محمد بن عبد الله الانصاری: «ابو حنیفه ناٹ عقلی، سویلشد کنده، یور دکنده افعالنده معلوم اولور ایدی» دیمشدر. ابو یوسف حضرتlerی: «عقل و مر و قدہ ابو حنیفه دن کامل بر کم سه کورمدم» دیمشدر. امام رحمه اللہ ناٹ اوغلی حماد، ابن المبارک دن: «بر کوننی امام حضرتlerی مسجد ده او تورم ش ایکان، تو بادن اولوغ بولان تو شار، امام حضرتlerی قاوشا مای او زگار مای، حتی او روندن بیله، قوز غال مای، قل لن یصیننا الا ما کتب اللہ لنا، آیة شویفه سینی او قویاراق، صول قولی بولن آلوب ارغطور» دیو روایت ایتمش در. شافعی حضرتlerی: «ابو حنیفه دن عافل آدمی هیچ بز خاتون تو غدر مادی» دیمش در. بکر بن حبیش: «ابو حنیفه عقلی بولن اهل زمانی ناٹ عقلنی جمع اید لسه امام ناٹ عقلی، البته راجع اولور ایدی» دیمشدر. ابو حنیفه ناٹ فضائل علمیه و عملیه سنی کور ردای کوزدن محروم اولان بر بیچاره سی الزام اوچون ابو حنیفه دن صورار:

— جنت فی رجاء ایتمی، ثاردن خوف ایتمی، میته آشاب رکوع سجود سزنگار او قی، کورمدیکی شی ایله شهاده بیرون ب، یهود نصاری نی تصدقی ایدر، حقغه آچیغ ایتوب، فتنه نی سویار، رحمة دن قاچار، اولغان بر بعل حقنده نه دیبور سکث؟ امام — صورا دقت اون شی نی کنده کنده بیلور سکمی؟

منکر — خیر بلما یورم، فقط موندانده عجب بر شی کورمدیکم اوچون سندن صورارم.

امام — «بوصفه ایله موصوف بر رجل حقنده نه اویکز بار؟» دیو (اصحابندن سؤال ایدر).

اصحابی — صفة کافر ایله موصوف اول مدفن البته یا وز بر آدمدر.

امام — (تبسم ایده رک) بو کم سه حقا اولیاء اللہ دندر. اگر بو کم سه ناٹ اولیاء اللہ دن ایدیکنی بیان و اثبات ایتسام، مندن و اصحابندن تلکنی طیوار سکمی دیه سائل منکردن عهد ایستار.

منکر — بیان ایده رک البته توبه ایتوب تلمیزی طیبا چاغم.

امام حضرتlerی: «اول رجل جنت فی رجاء ایتماز، اللہ تعالی ناٹ رضا سی

ایستار، نارنگ ر بسندن قورقار، میته بالق آشار، رکوع سجود سر جنازه نمازی او قور، الله تعالیٰ نگ وحدانیتی بی و پیغمبر نی کورمدیکی هالده، وحدانیت و حق ای برلن شهادت بیور. موت حق اولسده سوماز، مال ولد فتنه اولسده سوار، یا کفر رحمة اولسده فاچار، لیست النصاری علی شی دیگان قول لرنگ یهودنی، لیست اليهود علی شی دیگان قول لرنگ نصاری نی تصدق ایدر» دیگاچ منکر — (توروب امام حضرت لرنگ ما کلایندن او به رک) شهادت ایدرمکه سن حق لقدم سلث، دیور.

بر وقت ابو یوسف حضرت لرنگ مریض اولدقند، امام حضرت لرنگ «اگر امام ابو یوسف وفات ایتسه، یر یوز نده آکا هلف اولور لق کمسه بولمانز» دیمش در. صوکره امام ابو یوسف حضرت لرنگ، آور ولرنگ شفایاب اولوب، کندسینه مخصوص بر مجلس علم، یاصاب وجوه ناس آکثار هیل و صرف او لند یعنی ایشتانچه، بر کمسه گه «بر رجل ایکی درهم اجره برابرینه کولما کینی بر قصاه بیور. صوکره اول مرتبه کولما کینی طلب ایتدکنده قصار انکار ایدوب، ایکنچی مرتبه طلب ایتدکنده یوغانی هالده بیور، شول قصاغه اجره بیلور می؟، یا یوقمی؟» دیو ابو یوسف رحمه الله دن صورا غه امر ایدر. وعلاوه اجره لازم دیسه ده لازم توگل دیسه ده، خطاء ایتدک دیمه سنی تاکید ایدر. رجل مأمور، امام کیمی یرینه کیترور، خطای ایتدک دیمه سنینه قالدر ماز. نهایت ابو یوسف امام حضرت لرنگ کیلور، ما بین لرنگ شویله مکالمه واقع اولور: امام — سنی مکا کیتروگان، البتہ قصار مسئله سی اولمق کیرک ابو یوسف — البتہ! مشکل مسئله در.

امام — سبحان الله، کندسی مخصوص مجلس علم کشاد ایدوب، آدم ابره فتوی بیور گه اونورغان بر کمسه اجاره دن بر مسئله نی بلما مک اولور می؟ ابو یوسف — آرتق عجز منی بلمد، او گره ته کور.

امام — غصب بعد نده یوغان اولسه، کندسی او چون یودیغاپون اجره بیلماز. اگر غصب دن مقدم (الک) یومش اولسه، کیوم صاحبی او چون یوغان او الدقندن اجره لازم اولور.

کونلرگ بىرنىدە، بىركىسى، اىكى قىزىنى اىكى بىرتوغىمە قىداشىھە تزویچ
ايتىماسىلە، وليمەسىنە، (طوبىينە) علمالار بىران برابر امام حضرتلىرىنىدە دعوت
ايىدر. اثناء اكلدە مضيف (داعى) آه اوھ ايدوب چغارىدە، دىبور:
— اىكى كىاو، خطالق بىران قىداشى نىڭ خاتونى بىران، زفاف ايدوب
حتى دخول ايتىمشلر . . .

سفيان — زفاف ايتىسە نە او لمش ، هايچ ضرر يوقدر. بونڭ ئاظىرىندە
امير المؤمنين على رضى الله عنه: «دخول ايتكان خاتونىنە مهرىنى بىروردە ،
كىندىسىنىڭ خاتونىنە قايتور» دىھ حكم ايتىمش ايدى. مجلس دە حاضر اولانلىرى
ھېت تحسىن ايدىلر، فقط ابوحنىفه رحمة الله سكوت ايدى.

مسعر — (امام حضرتلىرىنى) يا ابا حنیفه فکر ئىگى بيان ايت؟
سفيان — بو حكم گە مخالفت ايدىر دىھ ظن ايتىمام . . . امام حضرتلىرى
كىياولرىنى حضورىنى آلوب:

— خطالق بىران زفاف ايتىمش خاتون لرگىزنى يارتۇرمى سىز؟
كىياولر — البتىه يارتۇر مىز.

امام حضرتلىرى؛ هر اىكى سىندىن، ناكاھنە ئولغان لرىنى طلاق ايتدىر و ب، زفاف ايدىلنىمش
خاتون لرىنى تزویچ ايدوب ياشاڭا بىر وليمە بىران امر ايدىچە، مجلەدە حاضر
اولان خلق امام حضرتلىرىنىڭ زكاوتىنە حىران قالولرىر. حتى مسур: «ابوهنېفەنى
ياراندىيغىم اوچون منى لوم ايتىڭز» دىھ رىك، امام حضرتلىرىنى اوبار، و سفيان
رحمة الله سكوت ايدىر. كونلرگ بىرنىدە اچلىرنىدە امام حضرتلىرى بولەق بىرلە كوفە
علماسى بىر جنازە گە حاضر اولورلىر. مىت نىڭ آناسى، فوق الحد سوكلى بىر بالاسى نىڭ
غائب (وفات) اولىدقىندىن، عقللىدىن شاشىپرا يازوب يوزى، باشى آچىق حالك،
علمالار بىرابىرنىدە جنازىغە چقار. زوجىنىڭ طبىعى حسد، و حجالتى كلوب، بويىلە
سوز باشلانور :

زوج — قايتىماساڭ، طلاق ايدىر گە يەمین ايدىرم
خاتون — جنازە او قوماينىچە قايتىسام، جمیع قىل لرم آزاد اولسون.
جنازىغە حاضر اولانلىرى بىرسوز ايتماينىچە سكوت ايدىلر. زوجىنىڭ آناسى

ابو حنیفه دن واقعه نلث مسئله سنی سؤال ایدر. ممکن او لورسه حانث اولماولرینی رجا ایدر. ابو حنیفه رحمة الله حضرت‌ترین، زوجنی جنازه او قوت‌قدیم صوکره خاتونینه رجوع ایله امر ایدوب، هیچ برسی حانث اولماولرینی بیان ایدر. شول وقتده ابن شبرمه ابو حنیفه حضرت‌ترینه: «سنلث کبی علمده مشقت‌سز کمسه‌ی تودرودن خاتون لر عاجز لر در» دیمش در.

ابن المبارک حضرت‌تری، ابن شبرمه برلان ابو حنیفه رحمة الله دن او بشبو مسئلنی صورمش در:

ابن المبارک — (ابو حنیفه دن) بر کمسه نلث ایکی در همی باشقه بر کشی نلث بورده‌ی برلان اختلاط ایدون آرالرندن ایکی سی غائب او لسه قالغان بر درهم کمگه اوله بیلور؟

امام — قالغان بر درهم ایکی سنلث آراسنی اثلاثا بولنور.

ابن المبارک — (ابن شبرمه دن) عین شول مسئله‌ی صورار.

ابن شبرمه — بوندن الک بر کمسه دن صور دیگلث وارهی ایدی؟

ابن المبارک — ابو حنیفه دن صوراب، اثلاثا بولنديکنی بلهمش ایدم.

ابن شبرمه — خیر امام خطایتمش در. ضائع اولغان ایکی در همنلث برسی، معین ایکی درهم صاحبی نقی تو گله‌ی؟! شولای او لسه، قالغان بر درهم ما بین ارنزه برابر بولنور.

ابن المبارک — ابو حنیفه گه يولق‌خاچه ابن شبرمه نلث سوزنی صحیح دیوب بوردم، ایسه‌ده «عقلی، اهل ارضنلث نصی نلث عقلینه راجع او لوراق بر کمسه کندسی نلث فتوی سنی تصحیح ایتماز می؟ هیچ!

ابو حنیفه — ایکی کمسه آقیه‌دارینی قوشسا، ما بین لرنک مشترک او لاما زمی؟ مشترک او لورسه ایکی درهم صاحبینه ایکی ثلث بر درهم صاحبینه بر ثلث، او لوب غائب (ضائع) او لان درهم هر ایکی سی نلث حصه‌سنی آلوب، ضائع او لور. امام‌نلث کورشی سلنه بریکت او بیلانک ایستاد کنده، فر بیر و چیلو طافتندین آرتق مهر صوراً مقلوی بیچاره‌ی امام‌حضرت‌ترینه مشاوره گه کرو رگه مجبور ایدر. امام حضرت‌ناری استخاره بعد نلث او بیلانک برلان امر ایتسه‌ده، کل مهور نی بیرماینچه (قز)

قریانیغه یتودن یکت نی منع ایتدکلرنندن تکرار امامگه مراجعت ایدوب ، «فرض آلوب مهرینی و فاء ایت» مشاوره سنی آلوب چهار. یکت آلدقم قرض نی چوک ایتبوب تولایم دیوهمسرة اوتون یوتقانده ، امام حضرتلریناڭ علمی ثمره سنده ، آلدقلری مهرلرینی بابالری کیری قایت روزلر. چونکه امام ناڭ اشاره سینه بناء یکت خاتونی بولان برایبر ، یراق هجرة ایده چکنی فاش ایتدلندن امام بابالری حضرتلرینه کیلوب : «ایتسه زنهار کیتماسون آلدقمز مهزلنڭ بارچه سنی قایت زامز » دیمېش لر ایدى اوшибو سوزنی ایشتکاچ یکت شول قدر ایر کەلا دیکه ، حتى امام حضرتلری : « بور جل گە دین بولان افراز ایتىدريرم ، آخر عھرگا قدر سفر امکانی قالماز » دیه خویف ایتماز سه « مهر منی رد ایتولرینه گنھ رضاعلولما يەمن ، زیاده ویرمک لرینی شرط ایده من « دیما کپى ایدى بىر كەسەنڭ : « خاتونم منم بولان سوپىلشه یانچە ، آندن الک من آڭار سوپىلمام » دیه يەمین ایتدىكەمە ، سوپىلماز ایسماڭ سندن الک من سوپىلمام » دیه خاتونم دە يەمین ایتدى ، دىد کەنده ، امام حضرتلریناڭ : « اوپل ایسەھیچ ضرر يوقدر » قایت سوپىلەشكىز ھیچ بورگىز خانى اولماز سز » دیدیکى سفيان ثورى گە ایشتيلوب ، آچيغلا نوب ابو ھنیفه يانىنە کلاما كىيە سبب اولور .

امام حضرتلری : « زوجیناڭ يەمینى بعدنده ، خاتون ناڭ يەمین ایتەمگى ، زوج دن اول تـ کام اوپلوب ، زوجینە سوپىلشونى مباح ایتدى ، زوجى بعدنده خاتون البتە سوپىلشه بلوور ” دىد کەنده ، امام حضرتلرینە هرامنى حلال ایسماڭ ... . » كىي عتاب ایده چى سفيان ثورى حضرتلری : « هر قابىومز آندن غافل اوپلش علم يالغىر سڭا كىشى ايدلەمش ایكان ! » دیه حىرتىدە فالور .

بىر كەمە — يا امام كومگان آقماناڭ اورنۇنى اوپوتىدم چوک تابىم ؟ امام — بلمام نەاشلىرىنىڭ ، فقه مسئلەسى اولمادىغىندىن بىنده بىرىشى دىه بلمام ، فقط كور كام طهارت آلوب تون بوبي نماز او قور ایسەڭ ، شىطان توزە آلاما يانچە البتە ایسماڭ توشىرر دىه ظن ایدەم ! مذکور كەمە ، تون ناڭ فقط ربع سى او قومش ایكان ، كومدىكى يرى كۈڭلىكىنە كیلور . كۈنلەننىڭ بىنندە بىرسىنە قاراقلار كىروب جمیع اشیاسىنى آلوب ،

کشیگه ایتماسون اوچون اوچ طلاق برلن یمین ایتدیرلر. ایرتهسون کیوملرینڭ صاتولدىيغىنى كورسەدە، خاتون سز فالاسى كىيلمادىكى اوچون بىر كىمگەدە ایتهسى كىيلماس. فقط ابوحنىفه حضرتلىرىنه واقعەنى حكايە ايدر. امام : «اھل محلنى جمع ايدوب سنڭ اشياڭى اوغرلايان آدم بومىدر؟ دىھ سورىديغمىزدە» توگل ايسە، توگل دىورسڭ، شول ايسە سكوت ايدرسڭ» دىھ تنبىھه ایتدىكىندن، جمع ايدوب بىرام بىرام صوراب چقغاندە اوغرىيلر بارىدە توتواورلر. امام حضرتلىرىنىڭ، عقلى نە درجه عالى ويوكىرك ايسە، فراتى هم شو نسبىتىدە اولمىشدر. حتى فراتى سايىھىنىڭ بعض بىراش لىردن خبر بىر ووب، خبر بىر كېچە واقع اوھمىشدر. شويىلەك، اصحابىندن داود(۱) الطائى حضرتلىرىنه «آخر سن عبادت كە حصر اوقات ايدرسڭ» دىمىش ايدى. در واقع شول قدر عزلەنى اختىار ایتدىكە، حتى حقنە، حمار بىن دثار : «اگر داود الطائى امم ماضىهدەن اولسە ايدى، جناب تعالى آنڭ خىرى برلن فرآننىڭ خبر بىروردى» دىمىشدر. ابو يوسف حضرتلىرىنه «سن دنياغە ميل ايدرسڭ» دىدىكىيدە بىك درست چىدى، چونكە ابو يوسف حضرتلىرى قاضىلۇقە نصب ايدى لگاچ جناب تعالى نڭ مباح وحلال ايندىكىنى آشار اچار، بنار اولدى. امام حضرتلىرى : «اوزون باشلى كىمسە كورساڭ احمدق دىوب بىل» «اوزون صاقاللى كىمسە احمدق اولور» «اوزون اولوبىدە عاقل كىمسە اولورسە آندن آيرلەمە» دىمىشدر. كونلۇرنىڭ بىزىدە مسجد ياندىدىن او توب بارغان بىر كىمسە گە، امام حضرتلىرى : «بو كىمسە، كىيۇم جىيڭىنە حلوه كېنى بىر شى بو يالغان بىر غريب، معلم ايكان» دىبور. نرسەدىن استدلال ايندىكىندن سۋال ايندىكىرنىڭ، اوڭغە صولغە قاراوندىدىن غريب اولدىيغىنى، صبيانغە قاراوندىدىن معلم اولدىيغىنى تىرىهىنىڭ چېنى نڭ كوبىكىندىن كىيۇمى بو يالدىيغىنى، استدلال اينتىم دىمىشدر. هم يېچارە نڭ حالى تمام امام ايتىكانچە اوھمىشدر. كونلۇرنىڭ بىزىك سفيان ثورى، مسخر، ابو حنیفە، شريك، قاضىلۇقنى انتخاب ايدىلەنور اوچون منصور حضورىنه باردىقلۇرنىڭ

(۱) ابن نصر بن نصیر ابن سليمان الكوفى الطائى در. عالم عامل زاھد بىر ذات اوھوب

۱۶۰ سنه دە وفاتىسى.

امام حضرت‌نمری : « من ظن ایده من که ، سفیان باروب یتالماز قاچار ، مسخر مجنوں لک‌غه صالح‌شور ، کندم حیل‌لوم ، اما شریک قاضیلیق‌غه نصیب ایدیلور » دیمشدیر . در واقع درست چقدشدر . سفیان بولده قاچوب منصور « ضورینه بالکلی بارمايانچه فقط اوچ نفر منصور حضورینه باروب مجلس لری شویله تشکیل ایدلمش در :

مسخر — (خلیفه بوله باروب کورشور) یا امیر المؤمنین حالفه نچوک ، نه اشلاف توراسک کورشی لرلک ، ترلک طوارلک هر قایوسی سلامت ارمی ؟ ای خاطرمد کیلگانز شونیده ایتیم‌الی : منی قاضیلیق‌غه بریر گه تعیین ایتسه نه ؟ خلیفه حضور زن غی برکمه ، مسخر مجنوں در دیدیکنده منصور :
— البتہ مجنوں در ، چقارگز . . . . .

ابوحنیفه — یا امیر المؤمنین بن ، النعمان بن ثابت اولوب اصل مز قلدر . اهل کوفه قل بولغان قاضی‌غه هیچ رضا بولاچقلری یوقدر .
خلیفه — خیر ، درست سویلرسک .

شریک — منده نسیان ھالب ، حفة بار اولدقتدن ، قاضی لق‌غه هیچده
لیاقتمن یوقدر

منصور — نسیان لک اولسه لبان چاینارسولک ، خفتلک اولسه فالوذج آشارسک
دیه قاضی لق‌غه تعیین ایدر .

کونلرلک برنده ، برکمه : « یا ابا حنیفه ، مالم کوب بلگی جهتندن نه قدر
ختیار ایسه‌مدہ اما بر او غلم ، آلوب بیردکم خاتونینی طلاق ایتمه‌سی ایله ،
همده مالیمه کوب ، ضرر ، کیترور و همده کندمی اولوغ حسرتکه صالحور ،
شول بالامنک احمق لغندن قوتلور‌غه عجبنا بر بر تورلی حیله بولورمی ایکان ؟ »
دیدکنده ، امام رحمه‌الله : « سن کنیزلاک بازارن اوغللک یاراتقان بر سنی کندکا
صاتوب آلوب ، اوغللکا نکاح ایله ویر ، طلاق ایدرسه کندکا کنیزلاک اولور .
آزاد ایته‌آلماز » دیمشدیر . امام حضرت‌لرینک اوشبو جوابنی امام اللیث حضرت‌لری
ایشتندکنده : « یمین ایدرمکه . جوابی‌ده اول قدر توگل ، اما سرعة جوابی نهایت
درجه ، منی عجب لندردی » دیمشدیر . برکمه خاتونی لک طلاقنک شک قیلوب

علماغه مراجعت بعدند، شریک دن: «طلاق ایتده رجوع ایدرسک» امام الثوری دن: «اگر طلاق ایتمش اوسام رجوع ایتمد دیه آیت» زفر رحمه الله دن (۱): «حقیقی طلاق شک برله اصلا زائل اولماز» جواہرینی ایشتوب، صوکره امام حضرتلوینه حکایت ایلر. امام رحمه الله: «امام ثوری ورعایتمش در. زفر فقهه برلن ایتمشد، شریک، کیومگه نجاسته تیوب یتماده شک ایدوگه قیاس ایدوب احتیاط ایوماغه امر ایتدیکی کبی، طلاق ایدوب رجوع برلن امر ایتمشد» دیمشدر. خلاصه امام حضرتلوی نک علمده ز کاوده اولان قوه لری طاقة بشردن اولان حد نک نهایتنده اولمشدر. علم توغر و سنده اولان ماجراسی البته بو اورنک نقل ایدلشگانگه منحصر تو گلدر شول قدر علوم ایسه البته نوردن عبارت اولان عقل برله حاصل اوسله اولور. ذاتا علمنی اثبات عقلینی اثبات اولور.

امام رحمه الله تعالی نک زهد و رعی

الله تعالی حضرتلوی قرآن کریمند «انما يخشى الله من عباده العلماء» دیمشدر: معنی شریفی «الله تعالی دن آنچه علما فورفار» دیمکدر. او شبو آیت شریفه نک سری امام ابو حنیفه رحمه الله ده ظاهر اولدی. چونکه، امام حضرتلوینک دائماشغلی «عبادت، قرآن او قومق، مالندن اتفاق ایتمک، کوندزن روزه تو نمک، کیچون او بیاع تو رمک، بوش سوزلر دن صافلانمک، هرامغه باتمک شویله تورسون حتی آرگنه شبھه لی شی لردن ده کمال صافلانمک، جناب تعالی دن قورقوب دائما یعلامق، عبادت قیلا آلمایمن دیه هضم نفس ایتمک. کمال خشوع برلان علم او گرتهمک، هم او گرنمک» اولمشدر. حتی بعض اشری باردر که طاقة بشر صیغدر ماز درجه ده آغدر، شونک اوچون کرامات اوله رق ادا این آلمش دیمش لردر. عبادت ده شول درجه گه وارمشدر که اگر اوچ کوندزن او له چگی برلان خبر بیرسه: قیلا تورغان عملینه برشی آرندر ماق ممکن او لماز ایدی دیمشدر. الله تعالی حضرتلو ندن قورقوده شول درجه گه

(۱) زفر بن هنیل، بن قیس بن سلیم در. ۱۹۰ سنده دنیاغه کیلوب، بصره ده قاضی اولدیغی حالده ۱۵۸ ده وفات د. حماد بن ای خنیفه رحمه الله «ای یوسف و محمد صوکنه، «خنیفه دن امام زفر کبی کمسه نیوقدر» دیمشدر.

یتمش در که «جناب تعالیٰ نک آچیغ سینه مستحق ایدوب او تقه کرمگه سبب اولان شی لردن الک قورقخانم، فتوی بیرمکم در که اگر آدم‌لر محتاج اول ماسه ام البتہ فتوی بیرمزایدم» دیبور اولمش در جوماردلقده شول درجه‌گه ایرشدیکه حتی کیو مسزگه کیوم، خاتون سزغه خاتون آلوب بیرو رایدی او شانداق ایرته نمازینی قرق سنه یستو طهارتی برلان او قوه مش در. کیچه نک کل سنی نماز برلان کیچه‌وب نمازینک هر رکعتنده بر قرآن ختم قیلور او لمش در. کیچه‌لرده یغلادی کورشی لرینه ایشتلوب، کورشی لرینک فرغانو، ترحم ایدو- لرینه سبب او لمش در. بر کمسه ابن المبارک حضور نده امام حضرت‌لرینک ایتنی آشامگه کرشدیکنده امام المبارک حضرت‌لری: «یالیر، قرق بش سنه بش وقت نمازینی بر طهارت برلان اداء ایدوب، هر رکعتنده بر قرآن ختم ایدوچی بر عالم‌نک غیبتی نی سویلما کچی بولا سکمی؟ شویله عالمدرکه من بارکبی علمی آندین آللدم» دیمش در. ابو مطیع حضرت‌لری (بیت‌الله‌نی طوف ایدر او چون نه وقت حرم شریفه کرسام، ابو حنفیه ایله سفیان‌نی آنده کورر ایدم) دیمش در. امام حضرت‌لری ابتداء حالت‌ده یارطی توننی احیاء ایدر او لمش در. بر کونده، بر کمسه امام حضرت‌لرینه اشاره ایدرک (او شبو کمسه توند هیچ یوقلامی) دیمه‌سی، کل کیچنی احیاء ایتماسینه سبب او لمش در. حتی: (من اوزمده بولمعان یخشی لق برلان مدح اید لمگمدن جناب حق تعالیٰ دن او بیالرم) دیمش در. (ابویوسف حضرت‌لری: (امام رحمة الله هر کیچه و کوندز بر ختم، رمضان و عیدده آلتمش ایکی مرتبه ختم ایدر ایدی، کندسی، جومارد حق‌نده سویلنگان غیبت‌لرگه اصلاً التفات ایتماز، علم او گره تورگه صبر ایدوچی، بز دن اول لرنک شهادتچه کیچه‌گی طهارت برلان قرق سنه ایزته نمازی او فدیقی کبی، بزم حضور مزده یکرمی سنه او قودی) دیمشدر. مسurer حضرت‌لری (امام رحمة الله نی ایرته نمازینی او قدقدن صوکره اویله‌گه قدر تعلیم برلان شغل- لنديکنی، اویله‌دن صوک ایکنديگه صوکره اخشامگه، صوکره یستوگه قدر علم او گراتو برلان شغل‌لنديکنی کورد کمده، او شبو کمسه عبادت‌نی وقت قیلا ایکان دیه خاطریمه کیلدی. یستودن صوک آدم‌لر نارالغاج پاکلاندیغی حالده

مسجد که چقوب ایرته نمازینه قدر کمال نشاط برلان نماز اوقدی. صوکره بنه کیچه گی کبی، درس برلان شغل لنوب، بنه کیچنی عبادت برلان او زدر دی. شویل اوچ کون مداومة واجتها دینی کورد کمده: يالاوزم او لگانچه يالامام رحمه الله او لگانچه البته مجلسینه لازم او لورمن دیه یمین ایتمد. لازم بولدیغم وقت کوندرین افطار ایدر، کیچون یوقلا رکور مادم“ مگر اویله آلدندن آزغنه استراحت ایدر ایدی دیهش در. قیامه هر کمنث باراچق بر یرسدر که، اول قیامه نک عذابی دنیا عذاب ارندن نچه مرتبه الوغ و نچه مرتبه آچیراقدرن عبارت اولان (بل الساعة موعدهم وال الساعة اوھی وامر) آية شریفه سنی کامل بر کیچ تکرار ایتدیکی کبی، الله تبارک و تعالی بزه احسان ایتدی، واوت عذابندن بزرگی صاقلا دیمکدن عبارت اولان (فمن الله علينا و وقينا عذاب السیوم) آیة کریمہ سنی ایکنچی کیچ ایرته نمازینه اذان ایتكانچه تکرار ایتمشدیر، کندسی نک جاریه سی: (بلکم زماندن بیرلی امام رحمه الله توشانک یوقلا رکور مدم، فقط جای کونده، اویله برلان ایکندي آراسنده، فش کونک کیچه نک اولندن مسجد نده بر آز یوقلا ر ایدی) دیمشدر. حضرت امام ایلی بش مرتبه حج ایدوب، اک صوکفی سند، کیچنده کعبه شریفه گه کرو ب نماز او قورغه رخصت بیر سونلر اوچون خدمه سینه یار طی مالنی ویر مشدر. کعبه شریفه اچنده نمازینک اول رکعتنی اوک آیاغنه با صوب صول آیاغی آنک اوستنے قویدیغی حالد، یارتی فرقانی ختم ایتمشدیر. ایکنچی رکعتنده صول آیاغی اوستونده با صوب بنه یارتی فرقانی ختم ایدوب یغلا دقدن صوکره (یارب علمم ایر شدیکی قدر، و بگلائیق او لغان قدر، ذات و صفة کنی معرفت ایتمد ایسہ مده، ذاتکا لائق اولان عبادتنی قیلا آلامادم. او شبو قلک بندہ کنک کمال معرفتی اوچون، عبادت ده نقصاننی عفو ایت!) دیه مناجات ایتدکنده، هاتف دن (یا ابا حنیفه معرفت ده کمال گه ایر شدیکث کبی، عبادت دده خدمه حسنہ ایتدک، کندک مغفور او لدیغث کبی، سکا اتباع ایدنلر ده بارچه سی مغفور او لدیلر“ تاوشنی ایشتمش در. کونلر ک بزنده ابوحنیفه افتداء ایتمش بر امام «اذا زلزلت الارض الخ» سوره سنی یستو نهازنده اوقدقده، امام (حضرتلوی)

حضرتlerی او تر و ب تفکر گه کیتمش او لدقندن، قندیلی نی حالنچه فالدر و ب
کیتمش لدر. ایرته برلن کیلگاچ امام حضرتlerی کیچه قالمش کیفیة ده صافالینی
توتوب: «ای تو زان قدر خیری اولغان کم سه گه خیر ایل، تو زان قدر یا وزلغی
او لغان کم سه گه یا وزلاق بوله مجازاً ایده هک ذات، النعمان بنده گنی ده ناردن،
ونارغه قریب ایدن شی لردن یراق ایدوب، رحمتکا ادخال ایله» دیه مناجات
ایدر کور لمش در. کیلوپ اول کرو چیدن ایرته نماز یناٹ یتدیکنی بیلوپ، کور گان
احوالنی یا شرونی او تمنش در. او شبو بیت لر امام حضرتlerینه منسو بدر:

الهی عبدهک العاصی انا کا مقرأ بالذنب قد دعا کا
فان تغفر فانت لذاک اهل وان تطرد فمن یرحم سوا کا

مالی: «یارب گناهه لی بنده لک، گناهه نی افرار ایتدیگی حالده در گاهه کا
کیلدی، اگر مغفرت ایدر ایسده لک، البتہ رحمتکا کیث. اگر مغفرت ایتمار سالک
سندن با شقه کم رحمت ایتسون؟!» دیمک در. امام حضرتlerی، کندسینه
بر مسّعی مشکل او لسه «البتہ بوناک سببی گناهه ناک کوبلگی او لمق کیرک»
دیه قایغروب استغفار و کوب وقتده ایکی رکعت نماز بعد نده استغفار ایدر
ایدی. اگر شول مسئله نی بلور ایسه البتہ توبه م واستغفارم قبول ایدلنگان
اولو رغه کیرک دیه فوق الحد شاد لنور ایدی. او شبو خبر فضیل رحمه الله گه
ایرشد کده، قاطی یغلادق بعد نده: «الله تعالی ابا حنیفه گه رحمت ایتسون،
با شقه لر موین دن گناهه باتدققری حالده یغلام اینچه، ابو حنیفه ناک بوله یغلام
البتہ گناهی آزلغندن کو گلی ناک چکه لگنندن در» دیمک در: کور مدیکی بر صبی ناک
بالغش آیاغینه با صدقته، صبی: «یا شیخ فیامت کوننده اولاچق قصاص دن
فور قمایسکمی؟» دید کنده هوشی کیتمشد. امام حضرتlerی: «آدم لر لک
حضور نده یار آنچه نرسه لرنی سویلا و دن صافلانکز» بزنک هقمز ده یا وزنی
سویلا گان کشی نی الله تعالی. عفو ایتسون، یخشی لقنى سویلا گان کشی نی رحمت
ایتسون، الله تعالی ناک دیننده تفقه ایدکز، آدم لرنی کشی سویلا و دن منع
ایدکز» دیور او لمش در. او غلی سوره فاخته نی ختم ایتدکنده. معلم گه
بسن یوز درهم، حتی بر روایت ده مک درهم ویرمش در. معلم «یا امام منم

خدمتم بوقدر تو گلدر» دیه اعتذار ایتدکنده امام حضرتلىرى : «بز بيردكمز
مالنى آزسونما، اگر عندم زده بوندن آرتق مالمز او لا ايدى، قرآننى تعظ م
ایدو ب البتە آرتق بير و رايدك» ديمش در. سنه بوپو حاصل اولغان فائىل سنى
جمع ايده رك شىوخ محدثين گە محتاج او لدقلىرى كيوم؛ طعام كېلىرنى آلوب
بير وب «انفاق ایتدكم اوچون فقط جناب تعالى كە حمد ايتىڭز، زىرا كە بيرد كم
مال منم قولىمده او لغان الله تعالى مالى در» دبور او لمىش در. كوفه ده بىر قوى
يوغالمىقدە، حرام ايت آشارمن ديه قورقوب، قويىڭ عمرى اولغان يىدى سنه،
ایت آشاونى بالكلى قويىش در. تجارتىدە شرييکى اولغان ابوحفص ابن عبد الرحمن،
فقط امام حصەسىنە اولارق او توز بش مڭ درهم، فائىدە كىتوردىككە، بىر كيوم منڭ
عىبىنى ايتمايانچە صاتدىغى اوچون اوز حصەسىنی نامامىلە تصدق ايتىش در.
مديونى او لغان بىر رجل گە بورچنى صوراي بارغانىدە، اوى كولگە سىنە
كىرمائىچە قوياش ده توردىغى كور وچى «يا امام نە حكمت باردر كە بويىلە
اسسى بىر كونىڭ قوياش ده اولتۇر ورسز». ديه تعجب ايتىش در امامە «بە كىمسە ده
منم بورچم اولدىغىندىن، بورچم سبىلى بىر فائىدە حاصل ايتىوب رىاغە با تودن
قورقارم» ديمش در. شقيق باخى بىلان امام حضرتلىرى برابر باردقلىرىدە،
قارشو كيلوچى بىسى، بونلرغە توغرى كىلىما سىدىن ايكىنچى يولۇغە كروب كىتىكىنده
امام حضرتلىرى «نه اوچون بىز گە قارشو كيلو دىن قورقوب، باشقە بولۇغە كىدڭىڭ»
ديه صورا ر. مذكور كىمسە ده «يا امام ذمە مەدە سڭا بىرەچك اوون مڭ درهم
واردر كە وقتى ده كوبىن پېتكان. لكن اداء ايدە آلامايمەن بناع عليه او بىالدقىدىن
باشقە يولۇغە كىردىم» دبور. امام حضرتلىرى «قلىكىدە ساقلا ماش سويع ئىنگى
بىتۈر، منڭ اوون مڭ بورچمى بىحىل لدم» ديمش در. ابراهيم بن عبيئە دىگان
كىمسە دورت مڭ دن اكىر بورچنى بىرە آنمادىقى اوچون، حبس ايدىلىدىككە،
بعض اخوانى آدمىردىن جمع ايدوب، مشار اليهنى حبس دن چغار ورغە تىل دىكى،
امام حضرتلىرىنه ايشتىلىدىككە، باشقە لردىن جىيولىدىغىنى قايتار ورغە امر ايدوب،
فقط كىندىسى ابراهيمك بورچنى تولاب حبس دن چقارمىش در. كونلارڭ بىزى
برىسى امام حضرتلىرىنه بىرىشى هەدىيەسى مقابىلە اىكى اولوش ويرلىدىكىنى كور گاچ:
«يا

» یا امام اگر بویله آرتدیرو بیره سکز نی بلسام، اول شی نی هدیه ایتمگان او لور ایدم « دیور. امام رحمة الله: « یوق اویله دیمه کز، منم ایکی اولوش بیر مکم، سز گه، آلدن (الک) بیر دکنگز اوچون اولغان فضیلتی هیچده کیم و تماز، بر کمسه سزه یخشی لق ایتسه سزده آشکا مثلنی قیلوکز، اگر یخشی لق ایدر گه قادر او لماز ایسنه کز مدح اینگز، مفهومنده حدیث الودیغی حالده البتہ بزگده فارشی هدیه بیر مک لازم در. ذاتا او شبو حدیث مالک او لدیغم مالمناٹ کل سندین منم اوچون سوکلیرا کدر » دیه سویلامش در. امام حضرتlerی یمین ایتودن غایت صافلانور ایدی حتی بر وقت « درست که یمین اینسامدھ برو درهم صدقه بیر مک بوینیمه لازم او لسوون » دیه ایتدکندن، حسب البشريه درست که یمین ایتوب برد رهم صدقه بیر ممش در. ایکنچی وقت « برو دینار صدقه بیر مک لازم او لسوون » دیه ایتدکندن، بردینار ویر ممش در. بعض اصحابی حج سفرینه کیتکنده جاریه سنی امام رحمة الله حضور نبی فالدر و بکیتکندهن، قایتفنک، امام حضرتlerندن « یا امام جاریه منی نچوک تا بدک » دیه صورار. امام ده « قرآن او قوب آدم لرنانث دین لرنی حفظ ایدوچی کمسه، ایلث اول کنندسنی فتنه دن صافلامق لازم او لدقندن، من سنت جاریه گئی کور مدیکمی یمین ایتوب ایتورم » دیور. صوکره جاریه دن امام حضرتlerینک اخلاقنی صوردقنک جاریه: « بویله کمسه عمرم ایشتدیکم هم کور دیکم یوفدر. دورت آی غائب او لدغاش مدتک کوند زون هم کیچون جنابت دن غسل ایدر کور مدم، همدہ کوندز افطار ایتديکنی کور مدم، مگر کیچنک آخر نبآشاب، آرغنه یوقلا دقدن صوکره نماز غه چغار ایدی » دیمش در.

کونلر نلث برون، بر خاتون، صاتلق بركیومندن، امام حضرتlerندن یوز درهم صورار. امام حضرتlerی « آز صورای سلث، او شبو کیوم یوز درهمگنه بهالق تو گل » دیدکنک خاتون ینه یوزنی آرتدیرو ر. شویله دورت یوز گه بتار. صوکره ینه آز بها صورای سلث دیدکنده خاتون آچیغ لانوب، منی استهزاء ایدرسلث دیه امام حضرتlerینه او پکه ایدر. نهايت امام حضرتlerی با شقه بر کشی نی کیتر توب بش یوز درهمگه صاتار.

امام رحمة الله عليه نك قرائت، حدیث ده گئی مسنندی تدریسکه مباشر تی

اهل مناقب امام حضرتلىرنک شیخ لرینی دورت ملک گه قدر سانامشلدر. قرائت نی قراء سبعه دن اولان الامام عاصم دن اخذ ایتمشد. امام رحمه الله نک اصحاب رضی الله عنهم دن نیچه نی کوروب روایه ایندونک افتلاف وارد. بر روایه ده امام رحمه الله زمانه سنک یکرمی صحابه اولوب آنچق جید یسنسی گنه کوروب روایه ایتمک میسر او لمشد. العلامہ شمس الدین محمد ابوالنصر، حضرتلىری او شبو نظمنی ایتمش در:

معتقد مذهب عظیم الشان
ابی حنیفة الفتنی النعمان
التابعی سابق الائمه
بالعلم والدین سراج الامة
اثر هشم قد افتقدی وسلکا
جمعا من أصحاب النبي ادرك
طريقة واضحة المنهاج
سالمة من الضلال الداجی
وابن ابی اوی کدا عن عامر
وقد روی عن انس وجابر
اعنی ابا الطفیل ذا ابن واٹله
وابن انسیس الفتی ووائله
عن ابن جزء قدر روی الایم
وبنت عجرد هی التمام
رضی الله الکریم دائمها
عنهم وعن كل الصحاب العظاما

مالی: «ائمه ثلاثة دن دین وعلم ده مقدم اولوب، تابعیندن اولان النعمان، اصحاب النبي صلی الله علیه وسلم دن نیچه ذاتکه ایرشوب. آنلر نک اثر لرینه اتباع ایتدی. فرانگولوق، وضلاله دن سالم اولان توغری و آچیق بولغه سلوک ایتدی. انس (۱) جابر (۲) ابن ابی اوی (۳)

(۱) انس بن مالک رضی الله عنہدر. رسول اکرم صلی الله علیه وسلم نک خادمی او لمش در. یوز یاشنده اوستون او لدیغی حالت توقسان اوچ هجری ده بصره مدفوندر. امام حضرتیاری انس رضی الله عنہدن اوچ حدیث روایت ایتمش در. (۲) جابر ابن عبد الله نوqsan دورت باشندکه اولدیغی حالت مدینه ده اولان اصحاب کراماتک صوکغیسی او لرق، ابو حنیفه رحمه الله توغماسدن بر سنه مقدم (۷۹) ده وفات در. بناء علیه آندان روایت ایتدیکی ثابت تو گلدر (۳) عبد الله ابن ابی اوی، اصحاب کراماتک صوکغیسی او لرق کوفه ده ۸۶ سنه ده وفاتدر. امام حضرتلىری «بر کم سه الله رضا سی اوچون قوش او پاسی گنه او لسنه مسجد بناء ایتسه اوک کم سه بیه الله تعالی جنت ده او بناء ایدر» مفهومنده اولان حدیث نی او شبو ذات دن روایت ایتمش در.

(عامر)

عامر (۴) ابن ائیس (۵) وائله (۶) ابن جز (۷) بنت عجرد (۸) رضی الله تعالى عنهم وعن کل الاصحاب دن روایت ایتدی» دیمکدر. لکن بونلر نک آراسنده، ابن ائیس، عبد الله ابن جز، جابر، عائشہ بنت عجرد رضی الله عنهم نی کورمکنک اختلاف اولوب اصح الروایة ده کورممش در. چونکه امام حضرتlerینک صبی وقتنه دار آخرته انتقال ایتمش لردر. ایشته امام رحمه الله، فقه، حدیث، قراءت ده کمالت که ایروشكاج، بقدره الله استاذی هماد وابن سلیمان رحمه الله، فوت ایدوب، پرینه کچردای برکمسه اولنمادیغندن، اوّل اوغلینی صوکره امام حضرتlerینی اختیار ایدوب، علم، صبر، حسن خلق، حسن موسا، وقار، ذکاوه ده رجائ وامید ایتکان درجه لرندن، نچه مرتبه اوستون تابدیلر. زمانه سنک شول قدر علمنک قدرینی بلمکده لر ایدیکه، تدریس اوچون ابتداء اوغلینی صوکره موسی بن کثیرنی انتخاب ایدوب قناعت ایدرلک اولمغاج امام حضرتlerینه التجاء ایتمشلر واولده «علمکش سونمکینی تلمیم» دیه رک تدریس کبی اولوغ، غایت صعیب، و فوق الحد ثوابی، بر خدمت نی التزام ایتمش، هم خدمتنده ثابت و دائم اولوب، قیامت کونینه قدر خیر ایله یاد ایدلنورگه نام فالدرمشدر. کیچه کوندز احکام شرعیه استنباط ایدوب شاکردارینه تعليیم ایتمش صاحب مذهب اولمشدر. لکن استنباط ایتدیکی احکامنی تعليم ایتدیکه، قطعاً شوبله در، فقط شونک ایله عمل ایدیگز دیمای، بلکه بونک خلافنه اقوی دلیل گز اولنورسه، (۹) دلیل صحیح موجبانچه عمل ایدرسز دیه تنیه ایدر اولمشدر. مذهبینه دعوینه ده

(۴) عامر ابوالطفیل بن وائله، اصحاب کرامک مطلقاً الا آخری اولدیغی حالده یوز نچی سنهده مکده وفات در. (۵) عبد الله ابن ائیس الجهنی در. ۵۴ سنهده وفات اولدیغی اوچون، امام حضرتlerینه کورمک میسر اولمماش در. (۶) وائله بن الاسقع ۸۶ یاکه ۸۳ سنهده شامده وفات در. «مسلم قرداشکا شماته قیله، قرداشک عافیه تابدیغی حالده کندک مبتلى اولورسک» «شک و شبهه لی ترا کایدوب شبهه سز ایله عمل ایت» مفهومنده اولان ایکی حدیثنی امام حضرتlerی مذکور وائله رضی الله عنهدن روایت ایتمش در. (۷) عبد الله بن الحرش بن جزدر. ۸۶ سنهده مصرده وفات اولدغندن امام حضرتlerینه کورمک میسر اولمماش در. (۸) عائشہ بنت عجرد مجوله برخاتون اولدغندن امام حضرتlerینک آتلردن روایتی ثابت توگل در. (۹) مقدمہ دالمختار للعالم الشهیر بابن العابدین.

اشارة رحمانیه او طایاچه قیام ایتماش، و دعوتیک منم مذهبمنی قبول اید گز! دن عباره او ما مشدر. شویله که بر کون واقعه سنك سلطان المؤسلمین افندر من حضرتلر یناڭ قبر شریف آچوب، مبارک سویا كلرینی جمع ایتدیکنی کورر. غایت فورقدیقی بعد نئ این سیرین (۱) حضرتلر ینه واروب «او شبور ئیانڭ صاحبینه بشارت او لسوں کە، هیچ كم اپرشمدیکی علمگە اپرسوب احياء السنة النبویه ایدەچك» دىھ تعبیر ایتدیکنی ایشتمش اردر. شوناڭ بعد نئ مذهب صاحبی اولوب، دورت مڭلۇشا کردى او لمش در. اسلامیت ده وجودلاری برلن افتخار ایدیلەنەچك. ابراهیم بن ادهم (۱)، شقيق بالخی (۲)، معروف الكرخی (۳)، ابو یزید البسطامی (۴)، فضیل بن عیاض (۵)، داود الطائی، ابو حامد (۶)اللغا ف خلف بن ایوب (۷) عبد الله (۸) ابن المبارک و کیم بن الجراح (۹) ابو بکر الوراق

- (۱) ابراهیم بن ادهم بن منصور البلخی ، ابناء الملوك دن اولغانی حالدہ ، صید ایدوب يوركىنده هاتق دن «شوناڭ او چۈن مخلوق اولىڭىمی» داوشنى ایشتمىکى ، ياقینىنداغى برکتوچى كيومى كيوب ، مکە مکرمە ، صوڭره شامغە كتماكىنیه سېب او لمش در .
- (۲) شقيق بن ابراهيم البلخي ، ۱۹۴ سنه دشەھيد او لمش در ، زاهد عالم ، عامل ، عابد بر ذات در رحمة الله . (۳) معروف بن فيروز الكرخی ۲۰۰ سنه ده فوت ایدن ، الوع مشايخ كبار ، ومستجاب الدعوا لردن او لمش در . قىرنىن هم فائەلەنورلار ايمش . (۴) طيخور بن عيسى البسطامى در . سيد الصوفيين والزاھدين اولوب ۱۶۱ سنه دهوفات ایتمش در . باباسى ابتداء مجوسى اولوب ايمان ایتمش در . (۵) فضیل بن عیاض الخراسانی ابتداء قاطع الطريق او لغانی حالدہ بر جاریه گە عاشق اولوب ، شول جاریهنى قارار او چۈن منگان يىرندە ، بىر كىمسەنگ «الل میأن للذین آمنوا ان تخشعش قلوبهم» آئىه كىرىمەنسى ايشتوب ، تو به ورجوع ایدوب مکە مکرمە گە باروب بخاور او لمش هم مکە مکرمە ۱۸۷ سنه دهوفات ایتمش در . فقهى كىندسى ابو حنیفە دن آلوب ، امام شافعى حضرتلر ینه تعلمیم ایتمش در . (۶) احمد بن خضروریه البلخی در . مشايخ خراسانڭ كبارىن دن اولوب ، ۱۶۰ سنه ده وفات ایتمش در . (۷) خلق بن ايدب ، الإمام محمد وزفر رحمة الله دن علم آلوب . ۲۱۵ سنه سنه وفات در . (۸) عبد الله ابن المبارک فقه ، ادب ، نحو ، لغة ، فصاحة ، حدیث ، فن لىرنىدە يە طولى سى اولان بر زاهىدر . ۱۸۱ سنه ده وفات در ، كىندسى نىڭ هم تصنیف ایتمش رسالە وكتابلارى كوبىدر ، (۹) وکیم بن الجراح بن مليح بن عدى الکوفى در . ۱۹۸ سنه ده وفات او لمش در . صوم دھر قىلوب ، هر كون بىر مرتبە قرآن كىيىنى ختم ايلكـ ايدى ديمش لدر .

(۱) خاتم الاصم، وغیرلری کبی او لوغ اولیاء الله، وحرمتلو علماء کرام مذهب نک او لمش لردر. ایشته امام حضرتلری مذهبینی بناده، اول کتاب الله غه وصوکره حدیث صحیح قه، صوکره اقوال اصحابه رضی الله عنهم گه، صوکره اقوال اصحابه مختلف اولسنه، اقرب الى القرآن برلن اخذ ایدر او لمشدر.

صحابه دن بر اثرده تابولماسه تابعین روحهم الله کبی اجتهاد ایدوب، رأیندہ اصابت ایدر او لمش در. امام رحمه الله نک مذهبی ائمه اربعه مذهبینک آراسندن الک مشهور والک منتشردر شویله که، بلاد الروم، هند، ماوراء النهر، سمرقند بخارا، بلاد لوندہ مشهور و منتشردر. زمان مزده دیار اسلام آراسندہ الک ترقی ایتکان، والک مدینیت لی اولان عثمانی مملکتندہ، سلاطین عظام، وقضاة المسلمين والک حکام هر فایوسی حنفی المذهب اولا کامشلردر. حتی توفر یوز سنه دن بیرو قاضی حاکم، هب حنفیدن قویوامق ایمش. او شانداق آورو پاده اولان اهل اسلام نک کافه سی دیورلک حنفی المذهب لردر.

خصم لرینک امام حضرتلرینه اولان طعن لری.

رسول اکرم صلی الله علیه وسلم نک « انبیاء (علیهم السلام) صوکره اولیا، صالحاء آدم لر آراسندہ الک بلالی کبسه لردر » مفهوم مند غی حدیثی وفقاچه، جناب تعالی نک بر سر و حکمتی اولارق، اسلامیت عالمندہ نه قدر علماء کرام اولیاء عظام کیلسه لر هر فایوسی، قوملرینک اذا وجفاسنک، شلتہ وغیبتنک، او لمشلردر. شویله که حدیث علمندہ علامه، اولان محمد بن اسماعیل البخاری حضرتلری نفی بلد ایدلدی. حقنده انواع افتراuler سویلندی، کندسینه سؤ قصد لر قیلندی، حال بوكه کندسی اموال کثیره صاحبی او لمیغی حالدہ، یومی فقط ایکی دانه چیکلاوک آشامق برلن علمگه کونی تونی اجتهادده اولنوب، یوز ملک حدیث صحیح، حفظ ایدر گه موفق او لمش بر ذات جلیل القدر ایدی. او شانداق صحابه کرام نک بین لرندہ الک عالم اولان ابن عباس رضی الله عنهم حضرتلرینی « علم سر قرآن تفسیر ایدر » دیه سب واذا ایتمش لردر. ائمه ثلثه دخی هیچ

(۲) محمد بن عمر الترمذی در. حج سفرینه چقوب بر مرحله بار دغندہ منی ایگه فایتارکن، بر مرحله کیلگاندی یوز کبیره گه مر تکب اولدم، دیمش در.

برسی راحت و طلچ عمر کچرمه مشرور در. ابو یزید البسطامی حضرتlerینی، بسطام دن بدی کره نفی ایتمش لردر. ذوا النون المصری رحمه الله حضرتlerینی بغاولا نغان حالده مصر دن بغداده نفی ایتدیلر، و کندسینی زندقه دیه اتهام ایتدیلر. محمد بن الفضل الباجی رحمه الله حضرتlerینی بلخ دن چقاردیلر، سببیده، مذهبی اهل الحديث مذهبی کبی، آیات صفات نی ظاهرینه حمل قیلمق اولدیغی اوچون در. کندسی نلث سوزی بوینچه، بوینینه ایب تاقوب بازار واوراملرده، اوشبو مبتدعنی شهر مزدن چقارامزدیه یورتوب چقاردیلر. مشار اليه حضرتlerینک هیچ صوفی چقامادی دیمیش لردر. الامام ابو بکر النابلسی رحمه الله حضرتlerینی، مصر سلطانی حضورنده زندقه دیه سلامت و قتنده تیریسنی صویوب آلدیلر. صویدقلری وقت خشوع و خوضع برلان فرقان اوقومش در. النسیمی رحمه الله حضرتlerینک. حدسز علمینه، چیلک سز متشرع لغینه معاصرلری چخش ایته آلماغاچ، و حقنده سویادکلری یالغان یهتان، اشکه آشماغاچ، حیلله که کروب تریله نه تیریسنی صویدر دیلر. شویله که: بر پارچه کاغذگه سوره اخلاقنی یازوب بر باشماقند نلث آستینه قویدروب، مشار اليه حضرتlerینه هدیه ویردیرورلر. صوکره خلیفه گه: «النابلسی نلث قرآن کریمنی اهانت اوچون، یازوب باشماقینه قویدقنى ایشتندک. حضورگزده تفتیش ایدیلنوب مستحق جزا سنی بیرساگز، شآن اسلامنی ترفعیم ایدوب، سلطانت و سیاستگزنبی اظهار ایتمش او لور ایدگز» دیمه لرینه مبنی، النابلسی حضرتlerینی دعوت ایدیلنوب تفتیش ایدیلنگاچ طبیعی قویدقلری اخلاقنی سوره سنی، تابلندی. و کافراولدیغی اوچون تیریسنی صویوب اذا ایدوب قتل ایدرگهده امرا ایدلدی. لکن مشار اليه حضرتlerی الله تعالی طرفندن کیلگان بر بلا اوادقنى بیلوب، هیچ جواب بیرماینچه کندسنسی تسلیم ایتدی. و صویدقلری وقت تیسم ایده رک توحید حقدن بیت انشاد ایدر او لمش در الشیخ تاج الدین السبکی رحمه الله حضرتlerینی کفر ایله اتهام ایتدیلر، ابا هت خمر ولواطه ایله فائل، و کیچی، زنار با غلار دید شهادت بیردیلر. شام دن مصرغه، بغاولا نغانی حالده کیتور دیلر. اوشبو لارکبی (مبتلی)

مبتدی‌اللغان علماء کرام اولیاء الله العظام نی یازار ایساک، جملدار بران کتاب توتور ماق کیرک. حال بوکه، بوذوات کرام کندیلری دین امریناڭ کچکنه گنه نقطه لرینه بارغانچه کمال احترام‌ده اولنۇقلاری کبى، اسلامیت‌کەدە بىك الوغ خدمت ایتمش لردر. وبو گوندە اسماریناڭ حرمت ایله ياد ایدیلئورگە لیاقت حاصل ایتمش لردر. اوشبولاری یازمقدن مقصودمە آنلرنی اذاء ایدو چىلەرنى سب اولماي، امام‌حضرتلرى مقدنە سوپىلەنگان سوزلىرنىڭ: فقط مددن آرتق عناد، ياخود جەلدىن ناشى ایدیکىنى، تفھيم ایتمەك در. مذکور علماء کراماڭ اولویة افضلية لرینه سب واتھام لرى نقصان بىرمگاچ، كىللاڭ حاسدلارى طرفىندن امام‌حضرتلرى نەنەسەن ایتمىش افتراء وعىوبك امام رهمه الله ناڭ شائىنى تىزىل ایتمىھ چىكىر. نچوک تىزىل ایتسون؟ بوناڭ لە كامىل بىر عالم، مداھنە ورىياسز بىزات ایدىكىنى استىلال ايدىلەكەندر. قوممى تىعظيم تكرىيم‌دە اصلاً قصوراڭ ایتمايلىر دېگان بىر كەمسە گە، كعب الاخبار حضرتلرى: «ھيهات بىر كەمسە علمدە كامىل نفس الامرده فاضل اولدىسىه، قومى آڭالبىته بىغى ايدىلار وەسىدە ايدىلار» مفهومىنىڭ اولان تورات آيتى كاذبى اولسون؟» دىيمش در.

امام رهمه الله حضرتلرى نە «سنە ايلە عمل ایتماز، رأى سنى سنە كە تقدىم ايدىر» دىھ اتهاام ایتمش لردر. اوشبو نچوكلەكىنى اصول كتابلىرنى، سنت حەنەنگى مذهبىنى مطالعه ايدىن ذوات گۈچە بىك يخشى بىلسە لىدەاما، آندىن خبرى اوليان كەمسەلر حق دىھ توهىم ايدولرى اھتمال در. امام رهمه الله تعالى حضرتلرى ناڭ عند عالىلەرنى سنە ناڭ شول درجه اعتبارى وقوتى الوغدر كە، حتى سنە ايلە قرآننى نسخ ایتمەك جائزدر. حرام. فرض، قرآن ايلە ثابت اولدىيغى كبى حديث صحىح ايلە هم ثابت در. حديث مسند، حديث منقطع ناڭ كىيرك قايو نوھى اولسون، حتى خبر بجهول اولغا نىدە قىياس ايلە عمل جائز توگلەر. حتى اقوال صحابىدە قىياسىقە مقدم توتولمىش در. حال بوکه بشقه ائمە ناڭ مذهب لىزى ذكر ايدىكەز چە، جمیع انواع حديث ايلە عمل جائز توگلەر. لهذا مشار اليه حضرتلرى «اثررسن هيچ بىر وقت فتوى بىرمدىكىم حالن، آدملىرنىڭ رأى بىلان حكم ايدىر دىدەلەرینه تعجب ايدىرم» دىيمش در. شول قدر واركە، اصولىين عندنى ضبط حديث،

بیک آغر شرط لر برل او لدقندن ضرورت سز وقتک روایت آزار و لسه اولغا ندر . زهد ، عدالت ، ضبط ، فقا هت نا ث نهایت در جه سند او لان عبدالله ابن مسعود رضی الله عنهمها حدیث روایة ایتد کنن ، طاوش لری او زگار ور ، صولوشی قابار ، دتر او آلور او لمش در ~~که~~ ، ضبط حقدن نفسینه سو عطن اید کنند او لمش در . ابو بکر الصدیق حضرت لری شاد لقان ، طار لقان سلطان الانبیاء خاتم المرسلین افندی هز حضرت لرندن بر وقت آیره ادیغی حالت ، ضبط آغر او لدقندن آزر روایت ایتمش در . حضرت عمر ابن الخطاب رضی الله عنہ حضرت لری «رسول الله صلی الله علیہ وسلم دن روایت نی آز قیلو کنر ، آز قیلو ده میندہ سز ک شریک کنر م ، » دیور او لمش در . زید بن ارقم رضی الله عنہ گه رسول الله دن بز گه بر آز حدیث روایت ایتسه کنر دید کلرنده « قارت لغه هز بتکان نسیانده بزده غالب او لدقندن بز نی معذور بلکن رسول الله صلی الله علیہ وسلم دن حدیث روایة ایدو غایت الوع براش در » دیور او لمش در . امام حضرت لری کند سیده تشرک ایده رک : « عند منه الحمد لله کوب حدیث وار در لکن بیک آرنی غنه اخراج ایتمد » دیمش در . ذاتا هر امام دن مقدم میدان گه چغوب اهکامی استنباط ، علم حدیث دن غفلت ایل او اورمی ؟ حال بو که سنه ایله حرام ، فرض ، واجب ، مکروه ، ثابت او لمقدور . احاصیل کیرک استنباط ایتدیکی و فتوی بیردیکی اهکامی تقییش ایده لنسون ، و کرسه ، حسد عناد وجهل دن بری او لان علماء نک مدح ارینه قارالسون ، امام حضرت لرینک عامل بالسنۃ ایدیکی ظاهر او لور . مثلا خبر واحد او لوب اسنادی صحیح او لغایچ قیاسه مخالف او لسده ابهر بریه حضرت لری روایة ایتکان « روزه کنی تمام ایت زیرا که الله تعالی سنبی اکل ایت دردی » مفهوم نده او لان حدیث شریف قیاس قه مقدم توتولمش در . اثر او لمادیغی اور نده ، یا که خبر واحد ده او لان سکن شرط تابولنما دیغنده رأی برلان عمل ایتمش در . چونکه او شبو اور نده عمل او چون شارع قیاسی تعیین ایتمش در . او شبو اور نده جمیع مجتهدین رحه هم الله حضرات لری قیاس برلان عمل ایتمش لدر ، و قیاس برلان عمل ایتونی قرآن و حدیث مشهور (حدیث معاذ رضی الله) ایله اثبات ایدیلو نه در . واصحاب رضی الله عنهم نک هم رأی برلن حکم ایتمک لری شایع در . شونک (اوچون)

او چون تقلید صحابه رضی الله عنهم ده اختلافلری وارد ر. کونلرک برنده ابن مسعود رضی الله عندهن، مهر تسمیه ایتماینچه نکاملابن دخولدن قبل موت اینکان کمسه نک ذمه سینه مهر واجب اولورمی؟» دیه صورا لر. ابن مسعود رضی الله عنده برا آی تأمل دن صوکه میر مثل واجب اولدغنى رأی برلن حکم ایدر. اصحاب رضی الله عنهم نک رأی برلن ایتنکن حکم لری الکثر من یحصی در. ابو یوسف حضرتلىری: «حدیث علمنده ابوحنیفه دنده اعلمی کورمدم» دیمش در. یحیی بن معین حضرتلىری: «ابوهنیفه آدلر گه تعقل ایتدکلری هم تعقل ایتمدکلری شی لر سویلدیده اهسد ایتدیلر» دیمشدر. اوشبی خصوصده امام حضرتلىری اوشبی شعری اوقوز او لمش در:

ان یحسدونی فانی غیر لا ئهمم قبلي من الناس اهل الفضل فدحسدوا
فادام لی ولهم ما بی وما بهم ومات اکثرنا غیطا بما یجد
ما آلی: «من کندمه حسد ایدوچیلری لوم ایتمایمن چونکه مندن آلد
کیلگان اهل خیر گه هم حسد ایتدی لر، آنلرغه دائم اولدیغی کبی منکاده
حسدلری دائم او لدی. هیچ نرسه قیلما ینچه حسد لرینه آچیغ لانوب کوبهز
وفات ایتمکده در» دیمهک در. امام حضرتلىرینه طعن ایدوچی لرنی تعداد ایدوب
سب ایدودن ایسه علمده شول قدر تفوقنى اعتراف ایدن علماء کرامک
سوز لرنی نقل ایله، طعن جهتینی او قوچینڭ او زینه محاکمه ایدر گه فالدر ماق
بیکدە اسلمدر. علماده شول قدر حسد او ملق الله تعالى حضرتلىرینڭ البتىه بیلک
ضور بر حکمتی در. حتی حسدلری اصحاب رضی الله عنهم عصر نده بیلے قاعده
کلیه حکمنی آلمشد، شویله که: ابن عباس رضی الله عنهمادن: «علمی کمدن
و فایسی یردن تابساڭز آڭز، اما علماء بیلک بر برسی حقنده سویلگان سوزلرینی
قبول ایتمەڭز» دیه روایت حتی «علمانڭ برسی نک برسینه حسدلری اولدغندن
ما بین لرنده شهادت لری قبول او لنماز» دیو ماش در.

شعر:

وعین الرضاعن كل غیب کلیلة كما ان عین السخط تبدی المساوبا

امام حضرت‌لری و حمۀ الله تعالیٰ نئچ کسب و معيشتی

حضرت امام رحمة الله عليه کوفه نئچ علماسی بینندۀ علم ایله ممتاز اولدیغی کبی مال جهتندندۀ ممتاز ایدی. هیچ بروقتده شروتی دورت ملث در همدن آز الاما مشدر. کندسی کوفه ده اولان دکانندۀ او طرب ماهرانه سودا ایدر، تصادف ایتمش علماء برلان دکانندۀ علم دن مناظره مباحثه ایدر او لمش در. حتی چوک عالم اولدک دیو صور و چیلر غه «دکانمه کلمش علماء ایلان مناظره اید شوب عالم اولدم» دیمش در و شرکاسی ایسه کوفه دن خارجده سودا ایدوب فائنه سنی کترور او لمش لدر. مالی ایلان غیریلرنی فائنه لندر دیکی کبی، کندسیده هوش بوی استعمال ایدر، قیمتلی و یخشی بهالی کیوم لر کیار، یخشی آطلاره منار او لمش در. حتی شا کردار ینه با یغوش کبی بیوغوب یور ماینچه، وقار لی و مهابت یور رگه امر ایدر او لمش در او یلر گزه قایتدخنگرده؛ چالما لر گزنه طور قیلگز، جیڭلار گزنه گیچ قیلگز، دیدیکی شا کردار ینه اولان امر ایدر. بای ایدی. لکن مالنی منافع آخرته ایوشمه ک ایچون اتخاذ ایتمش ایدی: اصحابندن بریننگ فقیر لگنی کورر ایسه همان محتاج شی فی آلوب بیرمکن کیچکماز، حتی آشارادای نرسه لر آلدغندن ابتداء آلاچغی شی جنسندن علماغه آلوب بیرو ب صوڭرە کندسینه آلور او لمشدلر نرسه لر آلدغندن ابتداء آلاچغی شی جنسندن علماغه آلوب بیرو ب صوڭرە کندسینه آلور او لمش در. امامنا ابو یوسف حضرت‌لرینی چەسندلر او زتر بیه سنده تو تاراق علم او گرانمش در. مالدە اصلاح مالیتی ایچون چېتى یوق ایدی. ثروتم دورت ملث در همدن آز ایدیغی بوقدر. بوقدر مالنی البته صافلاماز ایدم فقط حضرت علی رضی الله عنہ نئچ «دورت ملث در هم نفقه گه کر ور» دیکان سوزی اولدیغی اوچون تو تمقددیم، اگر بركون محتاج او لاچغمدن قورقماز ایسام البته صرف ایدوب بتبرور ایدم» دیمشدور. شونئچ اوچوندە پادشاه و امیرلردن کلديکی هدیه لرنی ممکن اولدغندن قبول ایتمار او لمش در. کونلر نئچ برئک منصور او نئچ در هم ایله برابر حسن بن قحطبه فی ارسال ایدر. نه قدر گیفی کیتسه ده آلماسقه ممکن او لماز. آلور لکن او غلینه «من فوت ایدوب دفن اید لدیکمدن صوڭرە او شبو مالنی حسن بن قحطبه گه قایtarوب بیرسئل» دیه وصیت ایدر. او غلی حسن بن قحطبه گه مالنی ردایتد کنک شمارالیه: «الله تعالیٰ نئچ رحمتی آناڭما (او سون)

اولسون، دیننده متصل بر کشی ایدی» دیمش در. کونلرنگ بوند منصور ایله خاتونی آراسنده دعوا و نزاع قوبار. خاتونی، منصورانگ کندسندن باشققه میل ایتدیکنی حقسزتابار، وعدالت ایستار. نهایت خاتون نگ رضالغی ایلان ابو حنیفه رحمه الله مابین لرنده حکم تعیین ایدیلور، وشویل، مکالمه واقع اولور: منصور — يا ابا حنیفه نچه عدد خاتون حلال اولور؟
امام — دورت . . . . منصور — جاریه لردن نچه عدد؟
امام — تیلادکل قدر . . .

منصور—يا خاتون، رضا اولدغل حکم نگ سوزنی ایشتندگی؟!
امام—یا امیر المؤمنین بویله دورت خاتون حلال اولق اهل عدلگه در. عدالت که قدرتی او بغانعه الله تعالی بر بران امر ایتدی استعین بالله فان خفتم ان لاتعدوا فواحدة الآية. الله تعالی نگ امر لرینه اطاعت، وعظ لری بران وعظلانهق البته بزگه لازمدر.

منصور سکوت ایتدی بعک امام حضرتلرینه منصور نگ خاتونی کوب نرسه هدیه یبردی ایسه ده «بز حکم شرعینی»، بر کمسه گه تقرب او چون یا که بر کمسه دن هدیه آلمق او چون، اظهار ایتمایمز» دیه هدیه سنی قبول ایتمادی، رد ایتدی. خلاصه جناب تعالی بر کمسه ی دنیاده مسعود آخر تده بختیار ایده چک علم ایلان تلطیف بیور غاج، اول علمگه هیچ قیاسنی قابل اولیمان مالنی قزغانور و منع ایدر می؟ علمده کمالت تابان کمسه لر هیچ وقتده مال غه محتاج او لاما زلر. نادانلر، دنیا آرتندن آهواه ایدوب یوکردکلری حالده، عالمرنگ قپوسینه کامش دنیامالی، مقولیه کورمديکلرندن شاشر مقدہ لردر. نادانلرگ مال ارندن برکت باچوب، کوز لری تویارلچ مال کورمديکلری حالده، عالملدده روحانیت غالب اولدغندن آز نرسه گه فناعت کوز لری برلن فارامقدہ لردر.

امام رحمه الله نگ وفاتی

ملوک بنی امیه نگ آخى اولان مروان بن محمد نگ عرافده غی والی سی یزید بن عمرو بن هبیره، زمانه سنده باش کوسترن فتنه لردن غایت مضطرب،

فوق الحد پشیمان اولدقندن، اویلی تورغاج، مستثنی عالم‌لرنی، قاضی لر نصب ایدوب عدالله اجراء ایده رک فتنه لرنی با صدیر و رغه بول بولما سمی دیه، تله‌دیکی عالم‌لرنی براش باشینه تعیین ایتدی. وعلماء آراسنده امام حضرت‌لر ندن اورع افقه برذات یوقلغنی بلکنندن، امام حضرت‌لری قاضی القضاة نصب ایدوب بیت‌المال نظارتی، وباشقه مهم اشترنی آڭاثفویض ایدرگه اراده ایتدی ایسده اعتذار ایتدی، «پیچات باصارغه ڪوزم ڪورمی، شوندای الوغ اشنی تدبیر واداره ایتمگه اقتدار میوق» دیه ردایتدی. والی ایسه خویف ایتدی، لکن خوف ایتمدی، نهایت والی: «والله سوزمی ایته‌رم، قاضی نصب ایدرم» دیه یهین ایتدی. امام رحمه الله «والله قاضی او لاما» دیه قارشی یهین ایتدی. «بر مسلم‌نئن قتلی برلان حکم ایتو بدھ حکمینه مندن پیچات باصدر ماپی او لا یکان، اویله شی ده امثنا ایدو تو گل، مسجد قیوسنی با غلادیسده قبول ایده چگم یوق» دیو بدھ سویلدی. صوڭره والی حبس ایتدر دی، ایکی هفتھ قدر حبس‌نده وعظ ایدوب، ضرب ایتدر مهسده صوڭنن اون دورت مرتبه ضرب ده ایتدر دی. همان قبول ایتمادی. آخر الامر، اقر بامه مشاوره ایده یم دیه چغوب، مکه مکرمه یه گیتدى. و آنده ملوک امیه منفرض اولوب، خلافة عباسیه تشکل ایدوب، ایکنچى خلیفه منصور زمانه‌سته ینه کوفه گه قایتدی. منصور غایت، علم سویار، علماء‌نی یاراتور برذات اولدقندن، امام حضرت‌لرینك قایتو و ینه غایت شادلاندی، حتی قدومنی تبریز ایدوب، اون مڭ درهم و بر جاریه هدیه ایتدی، لکن قبول ایدلنمادی. صوڭره منصور غه حاكم و قاضی لارینڭ عدالت‌سز لکارندن شکایت لر ایدلنجاچ، هریردە عدالت نی تعمیم قصدی ایله، قاضی لارنی علمادن نصب ایدرگه قرار بیردی. ڪوفه قاضی لغنى امام رحمه الله گه تفویض ایتمکپی او لدی، امام حضرت‌لری قبول ایتمادی، دولت عباسیه نڭ اڭ پارلاق وقتنه تحت که اولترمش منصور امام‌نڭ مخالفتینه غایت کیقی کیتوب آچیغلاندی، وحبس ایدرم دیه خویف ایتدی. دخی قبول ایتمگاچ ضرب ایدرم دیه خویفنى تأکید ایتدی، کنه قبول ایتمگاچ، منصور «البته قاضی لق‌غه نصب ایدزم» دیه یهین ایتدی.

امام

امام رحمه‌الله ایسه فارشی «وَاللَّهُ قَبُولُ اِيْتَمَازْمَ» دیه یمین ایتدی. صوکره منصور امام حضرت‌لرنی ببس‌ایتنداردی. «خلاص او لاسی کیلسه قبول ایتسون» سوزنی ایشتندیره توردی ایسه‌ده «دُنیا بحسب‌دن آصلًا قورقمایه‌ن» جوابی ایشته کیلدی. آخر الامر قبول ایتمگاچ سیاست که توتنوب هرکون اون مرتبه صوغوب کوفه اورامنده «او شبوکمese فاضیل‌لقدن باش تارتديغی اوچون هرکون شویل اون مرتبه صوغلمقده‌در» دیه پقره‌رق توتوب یورتندیلر. اون کون شویله صوغوب تعذیب ایتدکلری کبی، آشادقی طعامنده اچدیکی اچمیلگنده دخی نهایت درجه قصدیلر و مضایقه‌یه توشوردیلر، حتی او غلی‌حمد رحمه‌الله‌غه «بر آیلق آزغم ایکی در همدر» دیه یبرمش در. شویله قاطی تعذیب که تحملی قال‌مادی‌غندن الله تعالی حضرت‌لرنیه قانلی یاشلر توگوب یغلاب، دعا ایتمش وجاننی آلام‌گاهه بالوار مشد. روایتی صحیح او لورسه شویل صوغو، قیناو ایله اکتفا ایتمای، سیاست‌نی دها نهایت‌نیه یتکور‌مشلر: بر قدر آغونی اچرگه تکلیف ایتمش‌لر، لکن قتل نفس ایدرگه جرأت ایده آلام‌ایمن دیدکلر نده منصور حضور‌نده قهرآ آغزینه صالح‌مشلر، و آخر صواشنده او بکه لرنی قوصوب سجده (۱) ایتدیکی حالده کوفه‌ده ۷۰ یاشنده وقتنه ۱۵۰ سنه‌سی رجب آینده بحسبه تسلیم روح ایدوب، جمله عالمی الوع بر عالم‌لرنی غائب ایتدکلر ندن حسرت و اندیشه‌یه صالح‌لش در. وتاریخ وفاتی «سیف = ۱۵۰» او لم‌شد. رحمة الله عليه رحمة واسعة. احمد ابن حنبل الشیبانی حضرت‌لری کندسی خلق فرآن بوله فائل او لمد یغی اوچون معتصم بالله طرف‌دن ۲۹ فامچی صوغلم‌قنده، امام حضرت‌لرینک حالنی تذر ایدوب یغلار او لمش در. جنازه‌سنی یدی کره او قلمش در، جنازه‌سینه شول قدر خلق جمع او لمش در (ایللی مائی دیه روایت ایدانه‌در) که طغزلق‌دن آخشام‌دن صوکعه قدر دفن ایده آلام‌اش لودر. جنازه سینه حاضر او لمق شرفینه نائل اولا آلام‌مش‌لری (اگر روایة صحیح ایسه) یکرمی کون‌گه قدر قبر‌نیه او قومش لار دور.

(۱) تمتوون کماتعیشون الحدیث